240
for

Pad Andlega Lerna Reykelse,

Hess gooda Guds Kiennemans

Sr. Pordar Bardarson

Fordum i Biskups Tungum;
Og pad sama i Andlegt

Psalma Sal

ve Sett og Snwid

Af

Benedicht Magnus Syne Bech,

Fyrrum Valds-Maki i Hegraness Syslu.

Selst Alment Jnbundid 8. Fistum.

Prentad a Hoolum i Hialltadal,
Af Jone Olafssyni, 1769.

Jac. 5. v. 13.

Lijdi nockur a medal ydar, sa bidie; Er nockur i goodu Gledi, sa sijngi Psalma.

Jñgangurin.

Ein Bæn ad Madur kunni Riettilega ad bidia.

Þu Myskunsami og Naudugi Gud! Eg aum, syndug, og alls þurfandi Manneskia, kiem nu framan fyrir þitt Naudar-Auglit, gyrnandist Hiartanlega, ad þu, Goodgiarnasti og Orlattasti Giafari allra goodra Hluta, viller eftir þijnu Naudar-Fyrirheiti, I Nafni þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi mijns Lausnara, mig Bænheyra, og mijnu Harmþrwngnu Hiarta Asiar veita. Enn med þvi, eg fin og formerki min stooran Veikleika i sodd-

añ Heilagri Naudsyn og Andlegri Yduu, Bæniñi, Svo eg veit ecki, nema mijn Bæn kuñi ad verda hier meir til Styggdar eñ Pockmunar, og mier meir til Skada eñ Nytsemdar: Þvi bid eg þig miñ Dróttenn uñ Nædþijns Heilaga Anda, Svo eg kuñi Riettelega ad bidia i Anda og Sañleika. Læat þiñ Heilaga Anda stioorna mijnu Hiarta og Muñi, Hætti og Hegdan eftir þijnum Villa. Gior mijna Bæn sem ilmandi Reykelsi fyrir þier, og sem eitt fagurt Hlioodfæri fyrir þijnum Eyrum. Læat mig ei bera añarlegañ Ellds Nadabs og Ablhu, til Offurs miñar Bænar, helldur upptendri þad Himneskur Elldur þijns Heilaga Anda, Svo mijn Bæn fyrir þig framűsett, mætti verda Jaa og Amen, I JESU Nafni, Amen.

Psalm

Psalmur: Ton, Upp upp mijn Sæl og allt etc.

O Gud Millderijkasti-miñ! mæn-
andi Skiepna i Himiniñ, Ber-
syndug alls þurfandi og aum,
undir þiñ flij eg Nadar-Straum.

Oskandi af Hiartans Audmijkt mier,
O DRottiñ! Bænheyrslu hiá þier, og
Asiær Hiarta aumu mijn, eftir Nadar
Lofordi þijn.

Þu Goodgiarnasti Giafariñ, Gud or
laataste Fadir miñ, soddañ veit mier i Son
ar þijns, sætasta Nafni, JEsu mijns.

Eñ þar eg fiñ og formerki, furdu stoor
er miñ Veikleiki, i þeirri Andans Ydiut
og Art, Ebla mitt skylldi Bæna-Skart.

So eg veit ecki utañ sie, ad jeg framar i
Bæniñi, leiti ad Stiggd eñ Þocknan þijn,
þieni meir Skada eñ Nytsemd mijn.

Þvi bid eg DRottiñ þijde þig, þijns
Anda Nadiñ leidi mig, i Anda og Sañ-
leik: Eg so riett, Akallid fæi til þijn sett.

Laattu hañ DRottiñ lijsa mier, Lijf-
sins blessandi Athafner, Hegdun stioorna

og Hætti mijn, Hiarta og Muñi ad Vilia þijn.

Eins og Reykelsid Ilman ber, eins verdi Bæn mijn fyrir þier, og sem Hliodfæriñ æskilig, Eyrum þijn veri hun þægilig.

Nadabs og Abihu eilæat mig, med añarligum styggia þig, Elldi: Til Bænar-Offurs mijns, Andans gief helldur verdi hjins.

Elldur hañs tendri Offrid þad, Audmyk so Bæn mijn fiñi Stad, og Eilijft þrebi Amen: Jaa, i Jesu Nafni þier sialfum hiaa, Amen.

Fyrri Parturinn.

Morgun Andvarpan.

I Nafni DRottiñs JESU CHRISTI þess Blessada og Krossfesta, Rijs eg Syndug Mañeskia vr Saung miñi, Saa sem

sem mig hefur med sijnu Roosrauda Bloodi Endurleyst, Hañ stioorni mier og stijrt, og styrki mig i ollu Goodu, þeñañ Dag og alla adra, og giefi mier uñ sijdir Eirn Gledilegañ Uppriſu-Dag wr miñi Grof, Amen.

Vers. Ton, Lofid Gud, Lofid hañ hvor, etc.

Uguñ mijn, uppvekur Morgun skiær, i Nafni þijn, Naadugi JEsu kiær, Nijs eg Skiepna Syndum særd, af Sængiñi miñi, Christur sem oss keypti Værd, med Kross-Pijnu sinni, stioorni hañ hier, i Stundlegum Sessi, Til alls Goods mier, Bud i Trwhyrsi, Athafner, ansetnar blessi, eñ i Dag sem alla Stund, og giefi eg medur Gledi uñ sijd, wr Grosiñi upprijsi, og giefi eg medur Gledi uñ sijd, wr Grosiñi upprijsi, Amen.

Þa Madur Klædist.

O! JEsu Christe þu Saklausa Guds Lamb, Sem fyrir mig varst naktiñ giordur: Iklæd þu mig þijns Riettlætis og Sakleisis fogrum Skrwda, so eg mætti i þeim sama byrtast fyrir þinu Augliti a sijdasta Delgi, Aññ.

Vers: Ton, Adams Barn Synd þijn so var et.

Æti JEsu Safnadarins, Saklausa Lambid Fodursins; Hyrdir Trwr Hiardariñar!, Mædugur Heimsins Naudir, barst, Nakiñ fyrir oss giordur varst, af Gruñleysi Giædsku þiñar — Iklæd mig Reisum Riettlætis, og Coosfogrum Skrwda Sakleysis, so jeg meb soddañ Hætti, byrtast fyrir Blessudum hier, Blessadur þegar Lijfid þver, fullfall i Farsælld mætti.

Þa Madur þvær sier.

O HErra

O! HErra JESu, af hvors Sijdu Blood og Vatn wt-floode a Krossenum, Þvo þu oll Saurende af Sælu miñe, svo hun Hreln og Hvijtfægud, mætti til Eilijfrar Dijrdar iñleid-ast, Amen.

Vers. Ton, I Dag eitt Blessad Barnid er, etc.

O! HErra JEsu Elskañ good, af hvors Blessadre Sijdu, Floode wt Vatn og fordum Blood, For-dæmdum Heim til Bliidu, Saurindinn þvodu af Sælu miju, So ad hun hrein i Dreira þiju, hvijtfægud heita meige, Iñ-leidd i Dijrd til Eru þier, Eirninn Vel-ferdar siælfum mier, ad lidnum Lijssins Deige. Amen.

Morgun-Bænenn.

OIlijfe Myskunsame Gud og Naduge Fader. I þijnu Heilaga Nafne rijs eg nu

upp ſyndug Mañſkiepna af miñe Sæng, hier nu framűberande fagurt Packlætis Offur fyrer Fodurlega Hliſd og Hlæaſtod ad Nottu þeſſare, mier veitta. O! Hiartans HErra, Dijn Elſka er Ouműrædeleg, þitt Almætti O-wtſkijranlegt, þiñ Vijsdoomur Ogrijpañlegur. Þu ert Kyſtelegaſta Kloos miña Augna, Jñdælaſta Glede miña Eyrna, ſkiæraſte Speigill mijns Skilnings. O! Hiartans HErra, hvad er eg, Eirn aunur Syndare, allrar Nædar Overdugur? þo hefur þijn Hlaulpar-Hond hlijft mier, þitt Auga vakad yfir mier, þitt Almætti umgyrdt mig, hvar fyrer þitt Heilaga Nafn ſie bleſſad ad Eilijfu. O! Hiartans Fader, laattu nu Kloos þiñar Nædar ſo afmæa Myrkur miña Synda, ſo

ſem

sem Dagur burttekr Myrkur Nætureñar. O! Himneske Fader, kom þu til mijn aa Morgne þessum, klæd mig Kyrtle þijns Riettlætis, Sed mig med Sætleika þiñar Naadar, Stid mig med Stirkleika þijns Almættis, vernda mig under Væng þiñar Hlijfdar. O! Naduge Gud, Bevara mig aa þessum Deige, fraa Disfulsins Vallde og Vielum, Bevara mijna Saalu og Ljif, Bevara mitt Hws og Heimile, Meñ og Skiepnur, fyrer Ellde og Vatne, Storme og Strijdvidre, Skruggum og Eldingum, Lopt-Ondum og Ljifs-Faare, Golldrum og Giorningum, og øllu Vondu. Bleffa miñ Jñgaang og Utgaang, Gaungu og Stødu, Seſs og Sæte, Efne og Aform og allar Utriettingar, ad þad allt mætti verda þier

til Dijrdar, Hellogum Englum til Glede, Naungantum til Nytsemdar, Dioflenum til Skañar og Skelfingar, eñ mier til Farsælldar. O! þu Heilaga Preñing, bleſſa mig. O! þu eilijfa Eining, vernda mig. O! goode JEſu, Bœnheyr mig. Kom mier til Hiælpar, og ſigne mig þitt Hellaga Blood, Pijna og Daude, Upprisa, Uppſtigning, og oll Forþienuſta. Fride mig Fader Naadareñar. Freſſe mig Sonur Giædſkuñar. Upplijſe mig Helgur Ande Huggunareñar, þeñañ Dag og alla Tijma ad Eilijfu, Amen.

Pſalm. Ton, Lof ſie þier Gud fyrir lidiñ Dag, etc.

Eilijfe Gud þijn Æra og Prijs, alldrei ſkal hſa mier þverra, i Naf ne þijnu eg nu upprijs, Naaduge Signar Herra, Syndug Mañſkiepna af

miñe

minn Sæng, mæit Packar-Uffur fære, þier Fader kiære, under þinum Adgiætslu Vang, i Nooit hlaut eg Svefn-Være.

O! Hiartans Fadir, Elskañ þijn, Omælelig er nærsta, Eins Vijsdoomur þiñ ollum skijn, og Almætte þitt hid stærsta, Augunum lystelegast Liooss, Liifgun Eyrum Trwfasta, og Jñdælasta, Ertu miins Skilnings ædsta Hroos, Asynd Speigils skiærasta.

Himneske Fader, hvad er eg? Hræmuglegur Syndare, Overdugur ca allañ Veg, Eñ þo mig Naad þijn spare, samt hlijfde mier þijn Hiælpar Hond, heidrest sw Vegsemd rijka, fyrir Velgiord slijka, mijna þar med umgyrdtir Ond, Auga þitt vakte lijka.

O! Lijfsens Fader læt nu þa, Liooss Gisla Naadar þiñar, Synda Myrkur mitt so afmæa, sem Dag-Skyn, Næturennar: Kiæraste HErra kom til mijn, klæd mig þijnu Riettlæte, sem allt umbæte, sed mig Naadar-Sætleika þijn, Sijn mier þad Efterlæte.

Stid mig DRotteñ og Verndu vel, Væng undir Hlijfdar þiñar, laat hvorke Diofuls Vallds nie Viel, verda Tioon Giæfu miñar, mitt Lijf, Saal, Skiepnur, Meñ og Hws, Myrkun þijn i Dag spare, og best bevare, þvi au þig treyster O! JEsus, allur þiñ Barna Skare.

Elldinga-Skruggu-Vatns-Vodum, Vindar og hverskins Handa, Golldrum, Lijfs-Faare, Giorningum, giordu Naadugt afvenda; Jñgaang Blessadu og Utgaang miñ, Aform og Hegdun alla, hier kañ tilfalla, Utriettingar i sierhvert Sinn, Syslan Lijfsins giorvalla.

Allt so ad verde Einum þier, til Eru og Dijrdar þetta, eñ til Farsældar Aumum mier, Einglunum Glede rietta, Naaungmum til Nitsemdar, Naudstaddra Parfer sefe, sem Handbært hefe, Til Skañar Diofle og Skielfingar, Skapare miñ þad giefe.

HErrans Uppriſa og Himnafor, hañs Blood og Kvolin bista, giefe mier hvorskins

skins Giæfu-Kior, og giorvoll hañs Forþienusta. Frida, upplijs og frels þiñ Lijf, Fader, Sonur og Ande, en forda Grande, I Dag og Lijfsins alla Tijd, yfir oss Naad þijn stande, Amen.

Kvolld-Bæn.

Þu Heilaga Preñing, Fader, Sonur og Heilagur Ande, þu Guddoomlegrar Veru Eining! Eg þijn fau tæk Skiepna, kiem nu fraṁ fyrir þitt heilaga Anglit aa þessu Kvollde, med mitt Kvolld-Offur. Fyrst þier af Hiarta þackande, alla Fodurlega Dagsins Velgiorninga, Andlega og Lijkamlega mier veitta. Hvor hefur fraa mier snwed Dtofulsins Grimd? Hvor hefr afvendad Elldsins Bruna, Vatnaña Straume,

Villu-

Villtudijrana Vondsku, illra Manña Araufum, og t einu Orde ad seigia, allre Olucku Lijfs og Sælar? Engiñ utañ þu alleina, þu Israels Verndareñ. Blessad sie þar fyrir þitt Dijrdarfulla Nafn ad eilijfu. Nu, miñ Drottiñ, Nottiñ er komiñ, eñ Dagurinñ ute og endadur, Vertu þar fyrer mier Blessadur og Velkomiñ Giestur a þessare Noottu. Kom þu Blessadur, og bevara mig, Volldugur og verndamig, Hiartañlegur og hrestu mig, Siguadur og svæfdu mig. Apturloka þu nu Hws-Dyrum miijns Heimilis med þijnum Orta, Svo aungver vonder Andarnie. Verallder-Meñ Jñbrlootest, Mier edur mijnu Skada ad gisra. Uñ-mvra þu Eign mijna, Svo engiñ Olucka fordiarfi þad þu mier

miér Launad og giefed hefur. O! JEsu Edla-Root og Kvistur Davids, apturlæs þu mtñe Hvijlu, med Vernd þtña Hellegu Engla, Svo sem þu fordum Tobiæ og Saru giorder, svo sæa vonde Asmodeus gat þeim ei grandad. Breid þu yfir mig þijna Blessan, undir mig þijna Elsku, legg þu ad mijnu Hofde þtna Hiaalpar Hond. O! þu Hellage Ande Huggare allra Naudstaddra, Apturlæstu mijnu Hiarta fyrer vondum Hugreñingum og þwngum Hugrunum, eñ opna þad Blood og Vemum mtjns Blessada JEsu. Laat mig, O þu Hellaga Preñing, hvijlast i þijnum Fadme æa þessare Noottu, svo sem Abisag fordum i Davids Skaute, Ad eg æa Morgun Ohindradur ktopsam Dageñ lijta meige, Hier

um

uñ Bænheyr mig miñ Gud, bleſſadur ad Eilijfu, Amen.

Pſal. Ton, Lof ſie þier Gud fyrir lidiñ Dag, etc.

Eilog Preñing vor Farſælld frijd, Fader, Sonur og Ande, Eining Veru bleſſadrar blijd, Barnſkiep na þijn Stiniande, Fram-kiem eg nu ad Footum þier, færande Lofgiord hreina, Kvolld Offrid eina, fyrir þeſſa Dags Farſælder, feingid hef eg ad reina.

Fyrſt af Hiarta þackande þier, þeſſa Dags Velgiorninga, til Lijfs og Sælar lenta mier, lietſt mig Neyd aungva þvijnga: hvor leidde mig med Fride frar, feikna Grimd Diofvls leida, ſem mig vill meida, añar helldur eñ eirn Gud ſia? Akiefd hañs giorde deyda.

Hvor hefur Ellde, Vatne og Vind, varnad a þeſſum Deige, og Villu-Dijra vondſku Mynd, ſo vid mier hrærdu eige, Araſum Mañа og ollu þvi, ſem uñ miñ Hag kañ ſpilla, til alls hiñs Illa? Enginñ

urañ

utañ þijn Adstod nij, Israels Verndar Hella.

Dijrdarfullt Nafn þitt Drottiñ miñ, dijrkad hier fyrir standi! Dregst nu ad Enda Daguriñ, diñ Noottiñ adfarandi, Velkomiñ Giestur vertu mier, Virdstu mig hressa og stoda vid ollum Voda, Bevara, signa og svæfa hier, sijn mier þañ Fridar-Boda.

Heimilis Dyrum Hwsa mijn, Herra miñ Dijrdarlege, aptur læstu med Otta þijn, so eingiñ skada meige, Anda nie Maña Jllskañ brand, og Olæanid i Heimi, þo hier ad sveimi, Eignir mijnar og allt mitt Rand, uñ-mwrad Nand þijn geimi.

O! JEsu Christ mijn einka Von, apturlæs Hvijlu miñe, milldaste Guds og Mariu Son, med Eingla Verndan þiñe, sem Tobiæ og Saru fyr, signud þijn Astiñ heita, Ried Volldug veita, so Asmodeus uñ þær Dyr, ei þorde framar leita.

Under mig þijna Elsku breid, yfir mig Blessun rijka, Hendur þijn mier ad Hofdi

greid,

greid, Heilagur Ande lijka, apturlæs Dyrum iñra Mañs, so Adsookn kuñi ei granda, þess illa Anda, eñ Lijkn og Bænium Lausnarans, leittu þær opnar standa.

Heilog Preñing læt hvijlast mig, i Huguium Fadmi þijnum, sem Abisag fordum Elskulig, i Astsemd hiæ David sijnum; J Nootr: So meigi æ Morgun sæ, Myskunar þiñar neita, Lids af þier leita, Bænheyre þetta sialfur sæ, sem allt kañ mier ad veita, Amen.

Ein Dagleg Bæn.

O! Þu Millde og Myskunsame Gud, Eirn i Preñingu, og Preñur i Einingu, Þu sem varst i fræa Eilijfd og varir til Eilijfdar. Vier þijn Fadæt Børn, giorum þier Hiartans Packer fyrir alla þijna Fodurlega Velgiorninga, Andlega og Lijkamlega, fræa

frá því fyrsta, og til þess nu er kominid, fyrir Skopun og Skijrn, Fot og Fædi, Maul og Miũi, fyrir þitt Heilaga Ord og Hæverdug Sacramenta, fyrir Vernd og Vardveitslu, Lijf og Lucku, Læu og Upphelldi, gooda Forelldra, Christilegt Yfirvalld, og allt annad Gott. Blessad sie þar fyrir þitt Heilaga Nafn ad Eilijfu. O! Drottin, vier jætum og medkiennum vorar Syndir og Misgiordir, vora Illsku og Opacklæti, hvad allt þijn Myskun fyrirgiefi i JEsu Nafni. Alijttu ecki vorar Syndir, helldur þijns Sonar JESu Christi Krossins Hroop og Hiartans Boon, og fyrir hans Skulld, vertu oss Nædugur. Burtskwfa oss ecki i þinni Reidi, og uppræt oss ecki i þinni Grimd, helldur lijt þu fram-

vegis

veiges þijnum Myskunar Augum til vor og Myskuna oss. Blessa og bevara oss æ Sæalu og Lijfi, i Vøku og Svefni, Noott og Dag, fyrir Diofslinum og allri Olucku. Blessa vorn Jngaang og Utgaang, Verk og Aform, Sess og Sæti, Reysu og Ræadslogun. Bræadni so og hiadni øll Diofuls Grimd og Aræasir illra Maña, sem Snioor og Jis fyrir Hita Soolarliñar. DRottiñ miñ JEsu, þiñ Dreyra, Dauda og Þijnu, Set eg i Dag millum mijn og allra miña Ovina, Sijnilegra og Osijnilegra. Drottiñ, þijn Blessan sie yfir mier hvar eg er og fer. Bevara Sæalu mijna fra Eilijfum Dauda, Lijkama miñ fra Haskasemdum, Æru mijna fra Van-Æru. Blessa mitt Hws og Heimili, Vini og Vanda-Meñ.

Læt

Læt oss i þier Blessudum, Blessada verda, hier Stundlega, En aũars Heims Eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, Dagur burttekur diũa Nætt etc.

O! Gud Milderijkasti miñ, Myskunarfulli Skaparin, Eiñ i Preñingu þiñi, Prennuri Endurlausnari þu varir, þad uñ Okomnar Veralldir, og æ varst fraa Eilijfdiñi.

Vier þijn Fæstæk Born þeckum þier, þijnar margtiedar Velgiorder, Andans og Lijffins lijka, i fraa þvi fyrsta og iñ til nu, Uppruna, Fæding, Skijrn og Trw, Fot og Forsorgun rijka.

Fyrir Miñi, Skilning, Maal og Dug, mest Sacramentiñ Hæverdug, Andann og Ord þitt saña, Forelldra gooda, Lucku, Lijf, Læn og Upphelldi, Vernd og Hlijf, og Uñsioon Yfirvalldaña.

Allt añad Gott vier þeckum þier, þitt Nafn sie Blessad hier fyrer, nu og uñ Alldir Allda, vorar Misgiordir medkieñ-

uñ,

um, mooti þier Gud i Himninum, Fyrirgief Synd margfallda.

Alijt ei Sakir Syndarans, sie hellður DRottinn Frelsarans, Hroop og Hiartans Bøon þijda, fyrir hanns Nafn og Neyd a Kross, Nadugur HErra vertu oss, þess vilium bliwger bijda.

Rek oss ei burt i Reidi þijn, ræt ei neirn upp i Vondsku sijn, helldur leat Bidlund bæta, Myskunsemdanna Milldinn trw, Myskunar Auga til vor snw, i Sonar þijns Nafni sæta.

Dag og Noott fyrir Dioflinum, Drottinn i Voku og Svefninum, Forsvar virdstu oss veita, Raad, Reysur blessa, Siñi og Saal, Sess, Gaang, Lijf, Aform, Verk og Maal, þeirra sem þijns Nafns leita.

Eins hiadni Disfuls Arauser, sem Jis af Hita Soolar þver, og oll Grimd Illra Manna, set eg þinn Dreyra, Dauda og Pijn, Drottiñ i millum þeirra og mijn, legg mier og Lid Englanna.

Hialp

Hiaalp þijn og Blessan hlijfe mier, hvar sem eg DRotteñ er og fer, vid Helvijtskre Hrigdar Snoru, bevorud jafnañ Saal mijn sie, samt Lijkameñ af Skadræde, ver þu mitt Nafn Van-Æru.

Bless̃a mitt Hvs og Heimile, Hiweñ, Skilld-Meñ og Astvine, Lætu oss Lijfs Stundlega, Blessadur med Blessudum hier, Blessada verda i siaalfum þier, Eñ añars Heims Eylijflega, Amen.

Dagleg Signing.

VErdar som Blessan GUDS FØDurs mijns Skapara, Blessadur Fridur JESU Christi mijns Frelsara, Kreptug Yfirskygging Hellags Anda, mijns Huggara, sie og vere yfer mier og mijnum æ Saalu og Lijfe, I Dag og alla Tijma ad Eilijfu, Amñ.

Versed. Ton, Blessadur ad Eylijfu sie, etc.

Skijnande Blessun Skaparans, Skiæraste JEsu Fridur, hlij Yfirskigging Huggarans, halldest oss Christna vidur, pad Sigur-Tal, i Sorgar-Dal, sierhverium vorra hlijse, Arla og Sijd, uñ allañ Tijd, æa Gotzum, Sæl og Lijfe, Amen.

Sama Vers med odrum Hætte.

Ton, Gud vor Fader vertu oss hiañ, etc.

Yrdarsom Blessan Giædsku good, Guds Fodurs mijns Skapara, og JEsu Blessad Fridar-Flood, Farsælast mijns Lausnara, eirneñ kroptug Yfirskygging, Anda Guddoomsins blijda, sie mitt Lijsid og Sael uñ krijng, so parf eg ecki ad kvijda, þetta Dægur og sierhvort Siñ, so eg med ollum mijnum, hvijlest, uniñ Lijfsins Hertogeñ, Hlijfdar-Væng undir þinnum, gief oss sijdañ Glede hiæa þier, miñ goode JESU þa Lijfed þver. Amen.

Sig.

Sio Daglegar Hiartnæmar Andvarpanir Ut af sio Ordum Christi, med Missing Skopunar-Verkssins.

Sunnudags Andvarpan.

Ut af þvi Fyrsta Ordenu.

Fader, fyrirgief þeim, þvi þeir vita ei hvad þeir giora.

O! Mina allra Sætaste JEsu, Þu Heilage Blood-Brwdgume minar Saalar. Skyll da mijn er, ad eg aa þessum Fyrsta Dtige Vikunar, minnest aa þijna sarru Kvol og Pijnu, hvor ætijd aa ollum Tijmum ætte mier ferskust ad vera i minnu Minne, þa þu vtþanin aa Hendum og Footum, hieckst aa mille Himins og Jardar, og giordest so sem Ein Festing aa millum Guds Reide og vor, aa

millum eylijfrar Fyrerdæmingar og vor. Under þessare Naadar-Festing vil eg feigiñ Vaka og Sofa, Sitia og Gaunga, Lifa og Deya. O! Miñ JESU, so sem þu i Dag lætur þitt Heilaga Ord Lesast og Predikast fyrer mier, svo fyser mig ad heyra þijns Heilaga Kross Predikun, og þau Ord er þu ar talader. Fagrañ Hlioom og sætañ Sueck giefur miñe Saalu þitt Fyrsta Ord, þar þu badst fyrer þijnum Ovinum, I hverra Tolu Eg aumur Syndare var ad søñu. O! Þu Himneske Aaron, þijn Bæn er þad rietta Reykelse, sem stiller Guds Reyde, Eñ mijker Neydena. Planeturnar a Himnenum hafa neckra Verkan hier nidre a Jordiñe, eptir skapadri Naatturu. Eñ myklu meire Krapt hafa þijn Helslogu

Iesu Ord, sem ad eru so sem Himniskar Planetur a Himni Naudar iñar, hvor ad verka bædi a Himni, Jordu og i Helvijti. A Himnum Fridþægiandi Gud, a Jordu̇ñi glediandi Synduga, I Helvijti skielfandi Diofiana, Og peirra Magt eydandi. O! goodi JEsu, Utbreid þu þiñ Blessada Blood-Fadm yfir mig og mijna a þessum Deigi. Gud var og er þiñ Fadir ad Elliifu, so er hañ og mtñ Fadir bædi i Hryggd og Gledi, Lijfi og Dauda. Þu, miñ JEsu, giordir a þessum Deigi, med þijnum Fedur og Heilogum Anda, Liooſed i fyrstu Skopun, Og adgreindir þad fra Myrkrynum, vertu mitt liomandi Lioos ad Elliifu, Og gief mier ad adgreina Myrkur Syndaña, fra Lioesi Gudbrædsluñar, svo eg i

Lioosenu gæunge. O! millde JEsu, Þu uppreist æ þessum Vikudags Morgni, vr þinni Grof; gief mier i Dag og alla Tijma ad upprijsa vr minni Synda-Grof. Þu taladir mina vegna til þijns Fodurs af þijnum Krosse, Þu verdur nu i Dag til mijn talandi hans Andvar fyrir Munn þijns Pienara. OMottlu milli JEsu, Gief mier ad heyra og vardveita þitt Ord, þier til Lofs og Dijrdar, en mier til Sæluhiælpar, Amen.

Psalm. Ton, Pegar Kvalarar Krossin 'æ, etc.

O! Jesu blijdi Broodir min, Brwdgumi Sælarinar, Ekylldu mijna jeg fullvel fin, Fyrsta Dagin Vikunar, Mædu Kross þijns ad minast hier, Minisstædust sem ætti mier, alla Tijd Æfi minnar.

Utþanin nær þu allur varst, til Endurlausnar

lausnar Maña, af Goddum Krossins gi-
egnum skarst, gallstu þaa Syndaranna,
millum Guds Reidi og glæpugs Manns,
giordist sem Festing Himna-Ranns, so
feingium Frelsun sanna.

Undir þessari Festing sivs, Fridarins
vil eg þreya, Sofa og Vaka, sæll JEsus,
Sitia, Lifa og Deya, I Dag fyrst lætur
Ord þijn hier, eñ nu predika fyrir mier, fijs-
er mig framar seigia:

Kross-Rædu þijna kijs eg mier, Christ-
ur ad þessu Siñi, og hvad þar til vor talad-
er, tek eg þad Fyrsta i Miñi, hvad fagrann
Hlioom og sætañ Smeck, Sæla mijn af
þvi Ordi fieck, I Kvala Angist þinni.

Brotlegum mier, Guds blijdi Son, bad-
stu þa Kvittun Synda, O! þu Himneske
Aaron, Ast og Nad so jeg finda, Bæn þijn
þad rietta Reykelsid, Reidina stillte: Eñ
vañ ofs Frid, mijkiandi Neyd Mañkinda.

Planetur Loftsins hafa hier, I Heim-
inum Verkan sijna, eftir skapadri Art
þad fer, Ord þijn Kraft meiri sijna, sem he-

ita meiga Himneskar, ad Himni þinar Myskunar, upplijsandi Ond mijna.

A Himni, Jord og Helvijti, hier ad auk Sijverkandi, vid DRottin Gud i Dijrdeñi, Daglega oss Fridþægiandi, i Heimsledandi Holldlega, Hrædandi Vijtis Diofiana, Afl þeirra og Magt eidandi.

O JEsu blijdan Blood-Fadmin, breid mier a þessum Deigi, Gud sem er frægstur Fader þin, Fodur min lijka seige, i hverskins Gledi, Hryggd og Neyd, hier med i Lijfi Dautt og Deyd, efast eg þar um eigi.

A þessum Deigi Þrenning blijd, þu skaptar Liosid biarta, adgreint fra Myrkrum ollum Lijd, upplijstu so mitt Hiarta, giet ad eg Lioos Gudrækninar, Greini fra Myrkrum Vondskuñar, skaptmijn Framfor skarta

A þenan Dag og uppreistu, af Dauda JEsu goodi, ur Grof Synda mig eins sautnu, upprijsa i þijnu Floodi; af Krossins Trie þu tal der, t.l þins Fodurs, En lausnar mier, Alþeckin Benia Bloodi.

Dad

Pad Andsvar Dijrdar Drottins mijns, i Dag mier lætur skijna, fyrir Muñtak Pienara þijns, þad lættu ad mier hrijna, þier til Lofs, Eru og Þocknunar, þar med Saal mijn til Velferdar, uñ alla Æfe mijna, Amen.

Mannudags Andvarpan

Ut af odru Ordenu.

Þu Kyña, Sia þu, þar er þiñ Sonur.

HErra JESU Christe, miñ Endurlausnare, hvad ad stodlegar eru þijnar Varer, Sætare hverju Hunange? Pad reinde þijn Sæla og Signada Mooder Maria, hverre, til Forsvars og Adstodar, þu sender og skickader Johañem þiñ Kærisvein, þa hun Sorgfull horfde ad moote þijnum utbreidda Blood-Fadme.

Uppaa þig, minn sætti JEsu, mæne eg nu og lyft minnum Saalar-Augum, aa þig vona eg, þvi þu ert minn Einasta Huggun, Heill og Blessan. I þinu Nafne blessast mier bæde Himin og Jord og allar Skiepnur. I Skiool og Skugga þins Kross flyj eg nu, þvi þu rekur aungvann fraa þier, er til þin kiemur. Lyttu nu þinum Myskunar og Medaumkunar Augum til min, Svo sem þu leitst til þinar Blessudu Moodur. Styd og styrk, hugga og gled mitt Hiarta. Auk minna Trw, þvi nær eg hefe þig DROtten, þa hyrde eg ecke minn Himin nie Jord. O! goode JEsu, send mier gooda Forsvars-Men, Jaa vertu sialfur mitt besta Forsvar og allra minna, þa mier og þeim hellst aaliggur, Einkum þa eg

hlyt

blijst hledañ ad fara, Vertu mier þa-nærstur og nælægastur. Gief mier og eirneñ þijns Efterdæmis ad giæta, Voludum Biorg ad bæta, med Blessan þad eg mæa. O! miñ sætaste HErra, Þu giörder ad þessum Deigi i Fyrstu Skopun eina Festing ad millum efre og nedre Vatnaña: Vertu i Dag Ein blessud Festing, milli mijn og allar Oluckú, Falls og Fordiorfunar, sie þijn Blessan eirn blijr Hiuen yfir mier og mijnum, AE og eiltifelega; AMEN.

Psalm. Ton, Uppreistum Krosse Herrañ, etc.

HErra JEsu Hiælpari miñ, hvad eru Varer þiinar, æstudlegar i sierhvorr Siñ? Sætleikr þeirra ei dvijnar, þad reindi og mætti Sorgfull siæl, signud þijn Mooder Krosse hiæ; Er gallstu fyrer Giorder mijnar.

Heñe þad Forsvars lagder Lid, Lærefvein þiñ kiærasta, Blood Fadmenum nær breiddist vid, Blijd-Kvended Sorgfullasta, eins mæne eg Sœlar-Augum mijn, uppa blessadar Nader þijn, Heill vor og Hiælp einasta.

Blessa mig þviad blessast mier, J blessudu þijnu Nafne, Himen, Jord, Gotz, Sioor, Griperner, med gnooglegu Nægta Safne; J þitt Kross-Skiool eg iñflij nu, ongvan þvi burtu rekur þu; Þo sie miñ Synda Jafne.

Lijttui Medaumkan til mijn, Myskunar Augum þijnum, lijkt sem til Moodur leitstu þijn, Lodrande i Tœrum sijnum: Hiartad gled, hugga, styrk og stid, Steindauda Trwna reystu vid; Vertu Hiælp Vinnœtt mijnum.

Hafi eg þig, O Rotteñ, hyrde eg ei, uñ Himin nie Jardar Geinge, O! JEsu seig þvi ecki ney, Adstodar-Meñ eg feinge; Jœ, siælfur frem̃st mitt Forsvar þa, Forsvars lausum mier liggur a, vertu Gud vel og leinge. Einkum

Einkum nær eg skal falla frꝛa, Forsvar þitt lꝛattu mæta, gief mier og liꝛka aumum þꝛa, þijns Eftirdæmis giæta, I fyrstu Skopun Skiepnana, Skord-Festing millum Vatnana, þennañ Dag riedir ræta.

Eins vere Festing Umsioon þijn, eñ nu ꝛa þessum Deige, Fordiarfs sierhvors i mille og mijn, medan eg Liifs hier þreye, sie mier Guds Blessan Himen hijr, hoolpeñ þar Sꝛal mijn underbijr, Amen hvar uppꝛ seige, Amen.

Pridiudags Andvarpan.

Ut af Pridia Ordenu:

Sañlega Seige Eg Þer, I Dag skalltu vera med mier i Paradijs.

MInn Elskulegaste HErra JESU, gladur vil eg undertaka med hꝛnum Heilaga David, Seiglande: Sæler eru

þeir, hverium Misgiordernar eru fyrirgiefnar. Þad reinde Sa Ydrande til þinar Hægre Handar Krossfeste Ræninge, hverium þu lofader med Svornum Eyde Paradijs. Eg mæ maklega jaata, ad eg er aungvn betur a mig komin eñ hañ, eñ þar a moote gledur mig Sætleiki þinar Naadar. Minnsta þar fyrer DRotten mín mijn i sømu Myskun þine, og gleymdu Syndum mijnum, eg vil feigtin aftur a moot mínast hjn med Ydran, Bæn, Trw og Packlæte. Drotten mín, vardveittu mig i Dag fra allre Olucku og Ogiæfu, svo eg kome ecke i neina Fordiorfun Lijfs nie Saalar. Giefmier so hreina Ydran sem þessum Ræuingia, eñ laat mig hana ei svo leinge undaandraga. DRotten mín JESU, þu ad-

adgreinder a þessum Deige i Fyrstu Skopun Vetneñ og Purlendid. Þu frelsadir eirneñ Saal Ræningjans vor Floodi eilijfrar Fyrirdæmingar, og lietst hana naa Purlendre þiñar Giæfstu, og þvi fagurbloom gada Lande lifande Maña. Lauttu mig so DRotteñ miñ leysast vor Floode allra Eymda og Hormunga Syndaña, Daudans og Helvijtis, so eg naai med miñ Saalu Purlendi eilijfrar Hvijldar og Blessunar. Og sijdast i mijnu Andlæti seigdu til Saalar miñar; I Dag skalltu vera hiia mier i Paradijs. Þetta veittu uijer miñ Drotteñ Jesu, Blessadur ad eilijfu, Amen.

Pslm. Ton, Eilijfur Gud og Fader kiær, etc.

Laadvær med David sijngur fier, Sala mijn saguriega, Sa sem kvittur vid Syndir er, Sælu ber

Æsus

Æfinlega: reina mætti þad Ræningin, Riettlætur af þier DRottin min, med Eyde, Eilijflega.

Eg mæa þo JEsu Aumañ mig, ollu Syndugri jæta, eñ eg treyste samt uppa þig, Ei muner tapast læta, Drotten þar fyrer miñstu mijn, i Myskunsemi og Glædsku þijn, Særiñ græd morg wr Mæta.

Eg vil feigin aftur æ moot, med Idran, Triv, Packlæti, og miñar Bænar Hiartans Hoot, Heidra þijns Nafns Agiæte, afstijrdu Drottin eñ i Dag, Ogiæfuñi fræa nijnum Hag, so aungre Meinsemd mæti.

Þu adgreindir a þeñan Dag, Þurlendi og Botn med Fyrsta, þu frelsadir med sama Slag, Sæl Ræningians þess twista, Glæstunar vesta Floode fræa, fogru Þurlende lietst hañ næa, Heilagra Himna-Vista.

Læt mig eirniñ Lausnari miñ, leysast wr Daudans Floode, Eymd og Bijtis! Jñtekin, fræa allskins Sorgar-Moode, uppa Þurlendid eilijfrar Ununar Gledi og Bleessunar, veit mier þad Guds Son goodi.

O!

O JEsu læt mig Ydrun hreint, eins og Ræningiañ giera, eñ ecki þañiñ yfrid seint, Avoxt so mætti bera. Ond mijn þad Sijdast Ord þitt kijs, eflaust skalltu i Paradijs, hiea mier i Vegsemd vera, Amen.

Midvikudags Andvarpan. Ut af Fioorda Ordinu.

Gud miñ, Gud miñ, hvar fyrir hefur þu yfirgiefid mig?

Ei! Miñ Giædskurtjkasti JEsu, maklega ætti og mætti Sæla mijn aa hvorjum Deigi miñast aa þijna saaru Kvol og Pijnu, hvor so bitur og beisk var, ad su fagra Sool (hvoria þu a þessum Deige i Fyrstu Skopun giordir) af Blygdum og Medaumkan, mistu sijna Byrtu, i hvorju Myrkri þu, af Ofraun Kvalaña, kvartadir miñ;

uñ, ad þu værir af Gudi, þínum Fodur, yfirgefiñ. Æ! hvad mætti eg aumur Syndari (sem forþienad hefi vt ad kastast i ytstu Myrkur), skañast uiju Dags og Soolar-Byrte ad lijta. Þvi fell eg nu þier til Foota, miñ elskulegasti JEsu, med ydrandi Hiarta, Eirniñ þrijsa þijna Myskun og Elsku, þvi med þessu þijnu Kvala Hroopi, Hroopadir þu mig iñ i Himneska Sælu. Þvi hroopa eg nu aftur, Og segi: Lofa þu Drottiñ Sæla mijn, og gleim ecki øllu þvi gooda, sem hañ hefur veitt þier. Drottiñ miñ JEsu, Frelsa mig frá þvi ytstu Myrkra Kvala Hroopi, Frelsa mig þeñan Dag og alla Tijma frá allri Neyd og Olucku. O! goodi JEsu, Eg bid þig, ad þegar Eymda og Mootlætis-Skij, vilia

vilia fyrir mijnum Augum þijna Naadar-Geysla hylia, þar lauttu Kloos þiñar Huggunar skiæraſt skij na i Hiarta mijnu. Gud var þiñ Fader midt i þiñe mestu Kvøl, hañ er og miñ Fader i þijnu Nafne, hvørt helldur eg kvelſt edur kiæfiſt. O! JEſu, þu sem uñ Stundarsak-ir varst af þijnum Fodur yfirgiefs-iñ, yfirgiefdu mig alldrei ad Eilijs-fu. Og a miñi sijdurstu Stund, þa þau Naatturlegu Kloſtiñ fel-na fyrir mijnum Augum, þa vert þetta þitt Hroop, sætt Hlioodfæri og Hlioomur Sala miñi til Ei-lifrar Huggunar, A M E N.

Pſalm. Ton, Af diupri Hrygd a kalla eg þig. Edur, Uñ Daudañ gief þu DNottiñ, etc.

1. SKylldi Sala minnaſt mijn, maklega JEſu goodi, þegar þu Kvala fold ir Pijn, þakinn med

– Unda

Unda Bloodi, Himins nær fogur Sool
þad sæa, sitt Skin af Bligdun misti þau,
harmandi sem i Hlioodi.

Af þeirri Krossins Kvala-Pijn, I
Kveinstaf særañ særir, ad af Fodur Ast-
kiærum þijn, yfirgiefiñ þu værir, Sool-
ina þetta sorgar, þar, sw fyrst þennann
Dag skopud var, Sem af Medaumkan
særir.

Æ! hvad mætti jeg aumur þæa, ætijd
skañast mijn, Lijta, Dagsins og Soolar
Augsijn æa? ætti eg ad græta og sijta;
Þvi fell eg nu ad Footum þier, Frelsari
goodur tak vid mier; Hor þañ mætt hv-
orgi sijta.

Eirniñ prijsa eg, O! Gud miñ, Astsem-
dar þinnar Blooma, hroopadir þu mig hier
med inn, i Himneskann Dijrdar Lioosa,
aftur þvi hroopar Öndiñ mijn, eilijfa Þock
og Lofgiord þijn; Su Raust skal sijfellt
hlioosa.

O! JEsu greid minn Andar-Hag, fraa
ytstu Myrkra Kveini; Eirniñ Vardveit

mig

mig enn i Dag, af allri Neyd og Meini, mijn Augu þegar moostug Sky, Mootlætinganna kastast i, Vægdu þæa mijnu Veini.

Jæa, komdu til mijn HErra hijr, med Huggunar þinnar Liooma, fyrst ad Gud var þinn Fadir dijr, þæa færdur varstu i Drooma, veit eg þad hann minn einnig er, Dfugt þo Stundum falli mier; I Frelsarans Nafni frooma.

Fyrst þu minn Gud forlætiñ varst, forlættu mig alldreie, eins nær Heims-Liosiñ uñbreitast, æa mijnum sijdsta Dreigi; Veri þa Hroop og Hormung þijn, Hliodmur fegursti Sæalu mijn, Huggun soo hreppa meigi, Amen.

Fimtudags Andvarpan.

Ut af Fiñta Ordinu:

Mig Pyrster.

JEsu Christe Guds Son, þu lifandi Lijfsins Bruñur og Uppspretta, af hverium þad

lifanda Lifsins Vatn flytur, til allra Pyrstra og Þrþiandra Manna, lifsga og Endurnær mitt Hiarta. O! HErra JEsu, hvad saar var þijn Þijna? Hvad stoor þijn Kvol? Hvad Ouinrædlleg þijn Elska? Þu hefur Vatnid sem alla adra Natturlega Hluti skapad. Þu framűleiddir Vatnid fordum af Einum Steini, Þu műnsnerir Vatninu i Vijn, þo þyrsti þig, og fieckst ecki nema Gall og Edik i þijnum Þorsta. Svala Þu nu Drottin mín þyrstri Saalu miňi nu i Dag, af Brunni Naadar þinar. O! JEsu, þig þyrsti eftir mier og Saalu miňi. Laattu mig eirnin þyrsta eftir þier og þiňi Myskun, En ecki eftir Galli Heimsins Vellystinga, þo Holldinu sætt finist. DROTTin mín, laattu mig ecki þiooda

biooda þier Gall Hræsneñar, helldur hreinkt Vatn Ydranarenar, Vijn Elskuñar og Packlætesins. O! goode JEsu, Gief ad eg fræmier hrinde Syndaña og Prettvijseñar Galle, eñ elske þad skiæra Vijn sañrar Gudhræddslu. Dróttenn JEsu, þig þyrsti a Krossenum, þig þyrster enn nu i þijnum Naudstoddum limum, Gief ad eg bere þeim Vijn Godgiærda og Myskunar. HErra JEsu, þu skapader a þessum Deigi i Fyrstu Skopun, Fiska og Fugla, mier til Atviñu. Bleſſa þu mier þær Skiepnur og allar adrar, i Dag og alla Tijma. Allra sijdarst þa Daudans Porste og Hrigla mig a sækir i mijnu Andlaate, þa dreiptu a Saalu mijna Sætleiks-Vijne himneskrar Huggunar, og frelſa mig fra eilijfum

Kvalg

Kvala-Porsta, Fyrir þiñ saura Pijnu-Porsta, Amen.

Psalm. Ton, Jesus sem ad oss frelsade, etc.

JEsu Lifendra Lioos og Braut, Lifsens Uppsprettañ sañá, af hvorre Vatned andlegt flaut, til allra Þyrstra Maña, Lauga mitt Hiarta Lausnare miñ, Lifsens af þessum Bruñe, og Endurnær i sierhvort Siñ, Svolun so þar af siñe.

O! HErra JEsu hversu sær, Hiarta þijns giordist Pijna, Hormung sú mier i Huga stær; Hvor grundar Elsku þijna? Volldug þijn skapte Villdeñ ww, Votneñ og Hluti fleiri, Vatnenu af Steini veitter þu, Vijn letst þad giort i Kiere.

DRotteñ JEsu, samt þyrste þig, þa var ei añars Kosta, eñ Ediks Gall-Blandañ Ogiedslig, I þeim særasta Porsta, Svala Lifs Kongur sæll i Dag, Saalu Orþiandre miñe, Porstlætre epter þessum Hag, þijnum af Nædar-Bruñe.

Epter

Epter Sal miñe þyrste þig, þyrsta mig eirniñ lætttu, epter þier, Heill mijn Hiartanlig, eñ Heimsins Gall-Vin ættu, giefdu jegecki giete hiſt, Giedfellda medal þiooda, Hræſneñar Gall so hafi eg ſiſt, Herra minn þier ad biooda.

Helldur ad bere eg Herra þier, hreint Vatn Ydrunarennar, Elſku og Þackar eitt Vijn-Kier; Enn ei þad Gall Hræſnennar, Þrettvijſis Reñu og Synda Swr, ſia til eg fræa mier hrinde, enn aptur mig, i Aſtum trwr, alleina vid þig binde.

Þig sem fyrr þyrſte, þyrſter eñ, I þijnum Naublijdandi; gief eg þeim fyrir Godverkinn, Glede-Vijn ſie berandi; Minn JEſu so þier mætti þad, Myſkunar Verkid ſanna, giediaſt betur eñ Gall-blandad, Giafa-Fie Hræſnaranna.

Mier til Atviñu minn JEſu, mig so þad ſkorter eige, Fugla ſkapter og Fiſka þu, hid fyrſta a þeſſum Deige, allar þær Skiepnur enn i Dag, og adrar hverju Sinne, bleſſadu mijnum Holdſins Hag, Hiwkrande Myſkun þinne.

Þegar mig sijdarst sækir heim, sæarlegur Daudans Þorste, dreiptu ad mig a Dugi heim, Drotten med pijnum Koste: Huggunar Sætleiks Himneskt Vijn, hresse þa Saalu mijna, Frelsa mig af forpientre Þijn, fyrir Kross-Mædu pijna, Amen.

Fostudags Andvarpan.

Ut af Siotta Ordenu:

Þad er FULLKOMNAD.

Mijn Elskulegaste JEsu! Þallad Maata mæa eg saka, siau og sinacka, Sætleika pijnar Naadar, og enn nu ad þessum Deigi, þar Nootten er fullkominn, enn Dagur aptur kominn. Ovt bet pier þar fyrer fullkomlega Hiarta ans Þacklæte. So er og mijn Skylldu ad mijnast ad Fullkom nau-mijnar Endurlausnar, sem skie

sklede fyrer þijna Þijnu, þa þu vitnadir, ad allt vært Fullkomnad. O! DRotten JEsu, þu Fullkomnader ad þessum Deige med þijnum Jodur og Heilogum Anda Skapun allra Hluta og Skiepna, eirnjg Skapun Mañsins. Þu Fullkomnader og, ad þessum Deige Vikunar, Endurskapum Mañsins, þad var Endurlausnar Verked. Lof og Dijrd sie þier ad Eilijfu. O! JEsu, þu sem Fullkomnader allar Fyrermyndaner og Spadoema, uppar þig blioodande, so Fullkomna þu, i og med mier þijna Naad og Kiærleika, og rietta Elsku til þijn. O! mildde JEsu, Lat þetta þitt Ord vera Stadfesting Trwar mijnar, og fullkomid Traust mijnar Saalu hiaalpar. O! sæti JEsu, Fullkomna þu allt, i og med mier ad þessum

Deige, Pier til Lofs, eñ mier til Farsældar. Og þa mitt Lijf er wtt og Fullkomnad, þa leid þu mig til ellijfrar Fullkomnunar, i Himnarijkis Dijrd og Elede, Amen.

Psalm, Ton, Þa liñir þessi Lijkams Vist, etc.

O Jesu Hiartans Elskañ mijn! allann Tijd maa eg sanna, Sætleika Nadar sætañ þijn, siaa fæ eg hañ og kanna, þad eñ i Dag, miñ þijde Gud, þar Noot teñ er nu fullkomnud, dregst upp Skyn Dags-Brwnanna.

Hiartans hier fyrir þier ber Þock, þreingir mier Skylldañ meire, Sannlega ad mijn Saal minnist klock, Myskunar þinnar naire, Verk Endurlausnar eitt þad er, uñ þad þu sialfur vitnader, Fullkomnad: burt sem heyre.

Ad þessum Deigi Preñing blijd, þu Fullkomnader rijka, alls Heims Skopun, med þinn Lijd, og Mañskiepnuñar lijka, eins Fullkomnader eñ i Dag, Endur-Skopun

oc Mañsins Hag; mikla eg Myskum slijka.

Frelsariñ sem Fullkomnader, Fyrermyndanir þijnar, og Spadooms Rædur vt af þier, Eins lœttu Gotur mijnar, Fullkomnar i Footsporum sijn, Frid', Nad, og riettri Ast til þijn, ÞRottiñ sem alldrei dvijnar.

O! miñ JEsu Almœttuge, Ord þetta Þijnu þiñar, Styrkur vere og stodug sie, Stadfesting Trwar miñar, Eitt Sœluhiœlpar Efalauft, Atkiere mitt og beſta Trauſt, Jñ til Utfarariñar.

Amier fullkomna eins i Dag, til Er a þijnu Nafni, allañ miñ Lijfs og Andna Hag, i þier fo farsœll dafni, enn þa fullkomnad er mitt Lijf, eina fullkomna veit mier Hlijf, i Utvalldra Sœlu-Safni, Amen.

Laugardags Andvarpan

Ut af Siounda Ordinu:

FADER, I þijnar Hendur Fel Eg Miñ Anda.

O! JEsu Christe, þu lifande Guds Son, þu mitt Lioos og Lijf, til þijn kiem eg a þessum Deigi, med miñi Bæn og Andvarpan. Eg vil nu miñast vid þiñ fola talandi Muñ, med þeim þu i þijnu Andlæti, fodlst ad Hendur þijnum Himneska Fodur, þijna Sæl. O Rottiñ miñ JEsu, eg feigi eñ nu, i þijnu Nafne er Gud miñ Fadir, bædi i Lijfi og Dauda, og eg trvi þvi stadfastlega, ad þu hafir hier med befalad honum mijna Sæl, þvi hun er þijn Eign, Jæa, eg og eirniñ befala þier mig i Dag med Sælu og Lijfi, Æru og Embætti, Vinum og Vanda-Mönnum. I Honduin þijns Himneska Fodurs og þijn, vil eg feigiñ lifa og deya, vaka og sofa, þar hrædist eg aungva Olucku. O!

godi

goodi JEsu, þu sem hneigdir þitt Hofud nidur i þijnn Andlæti, hneyg þu mitt Hiarta til þijn. Þu mũ DRottiñ hvijldist ad þessum Deigi, i fyrstu Skopun. Þu mtñ JEsu hvijldist ad þessum sama Deigi i Grafiñi, ad fullkommudu Endurlausnar-Verkinu. Og eftir þetta Sijdasta Ord, hvijldist þijn Sæl, vid hellagad Lijkama skiliñ, i Fadmi þijns Fodurs, svo lætt mijn Sæl i mijnu Andlæti hvijlast i breiddum Blood-Fadmi þijnum. JEsu, Þitt sijdarsta Ord i Hjartaniñi, sie mitt sijdarsta ad Lijfs-Stundiñ, Amen.

Psalm. Lon, Herra Gud i Himnarijke, &c.

JEsu Lioos og Lijfgun mijn, Lystingar Skin Sæluñi, Blijngur: Dag eg beidi þijn, med Vonn og Andvarpan miñi.

Bil eg nu vid þiñ miñast Muñ, og mig þacklætañ sijna, Folur i Deyd sem Foburnum, foolst a Hond Sælu þijna.

Sialfañ Drottiñ i sañri Trw, Sooma hvers þu ert Jafni, kiærañ miñ Fodur kalla eg nu, i Krossfestu þijnu Nafni.

Hier med foolstu i Hendur hañs, Herra Gud Sælu mijna, af þvi tel eg mig eirn til sañs, Eigu giorvallañ þijna.

Eirniñ befel eg eins i Dag, Uñsiooñar Blessañ þiñi, Æru, Lijf, Sæl, Embættis Dag, med Astvina Velferdiñi.

I Hondum þijnum HErra miñ, hræddr eg Vondt alldreie, hvort Vaki, Sef, Geing Ut eda Jñ, eins þo eg lifi og deye.

Herra sem til mijn hneigdir þitt, Hofud i Andlæts Mædu, hneig þu og til þijn Hiartad mitt, Huxun, Skilning og Ædru.

Herra Gud i Dag hvijldi skiær, af Handa Verki sijnu, eins bid eg hvijlist Önd mijn kiær, i wtbreiddu Skauti þijnu.

Eins hvijldist JEsus eftir Hel, undir Graf-Steinsins Merki, ad Fullkomnadu

yfrid vel, þvi Endurlausnar-Verke.

Eptir sijdarsta Orded hans, Ond JEsu hvijldest lijka, hafiñ wr Skauti Holdlegs Rañs, J Herrans Fadme lijka.

Blood-Fadm þinn ætijd breid þu mier, Best i Andlaate mijnu, Ond sæe Hvijlu nær Æfiñ þver, i Astsembar Skaute bijnu.

Son Guds þad Ord er sodir þu ast i Pijnu piñe, sie mitt og lijka i saañ Trv, a seinustu Lijfs-Stund minne, A

Bæn a Sunnudegum.

Myskunsami, N... og Fader, þi... sendt þiñ Elskulega i... JEsum Christum i Heim..., Endurlausnar, hvor ed sitt... Ord hefur oss eptirlatid, sem... Kraptur til Saluhlutaspar... allum Trwudum. Fyrir þessa... ng blessada Naad þeckum... þar þ...

af Hiarta, og bidium þig, gief oss þin heilaga Anda, hvor vor Hiortu vokvi, so sem Regn og Snioor Jordena; og verki eina lifandi Trw i oss, so vier vardveitum Orded i sidsomu Hiarta, færandi Avext i Þol eiunæde. O! JEsu, gief nu ad þessi Dagur sie vorum Saulum eirnrlettur Hvijldardagur, ad þær mættu i þier hvijlast, so sem Liskamen an fra sijnu Erfide ad hvijlast. Jaa, ad vorar Saular mættu i Kooſamri Hvijld sitt Andlegt Erwidi fremia. Þessi Dagur er Drotteins Dagur; DRotten vor, gief ad hann mætti hia oss verda eirn Drottins Dagur, ein eingin Illgiordadagur, af vorri Tilstofnan. Heilagi Fadir, þessi Dagur er þier heladur, Helga þu oss i þijnum Sannleik, þijn Ord eru Sannleikur. Bleſſa

oss

oss alla i Dag, Blessadur JEsus, sem ert Blessadur ad Eilijfu. Jñsigleſt oss su Blessan, sem af-Kieñemoñum Drotteñs i Dag framűflutt verdur, og Safnadarins Amen, sem er Jñsigle allrar Kyrklu Piomustugiørdareñar. O! JESU, laut oss med þiñe Blessan blessada verda, Dag og Noott, I Voku og Svefni, so vier uñ sijder Eirn Eilijfañ Sabbats Dag mœttum halda med ollum Utvalldum I Himnarijki Eilijfflega, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Guds Son Eingietiñ, etc.

Milldasti Fridar Fader, Frelsarañ sendir oss, Jesus þiñ Sonur-bad er, þreyngdur a hardañ Kross. Ond keypte œdstañ Sooma, Ord sitt og lœtur hlooma, Trwudum Hiaalpar Hond.

Pessa Nad þijn audkienda, þockum af Hiarta vier, Anda þiñ oss virdst senda, aud-

sijn hans Verkaner, i Hiarta Mannsins hordu, sem Hret og Sniooræ Jordu; so auglijsest Averter.

Sie þesse Sabbats-Dagur, Sælum þijn Drottin hier, ein riettur Hvijldar-Hagur, hvijlast ad mættu i þier, sem Hold i fræ Erfide, eins verde þær i Fride, Enn bæge ei Bwksorger.

Þesse Guds Dijrdar Dagur, Drottens kalladur er, gief i hiæ oss Heilagur, hann verde so sem ber, enn aungva Illsku semie, Erfided heilagt fremie, i Hvilld til Heidurs þier.

Hann er, Heilage Fader, Helgadur siælfum þier, Helga oss, Hæ-Blessader, heita so mættum vier, hiedann af Lijfs-Tijd læanga, læt oss það Farsællt gæanga, Inn til þess Efinn þver.

Innsigleſt oss nu lijka, Arnan og Blessan hier, Thristi, med Kienning rijka, sem Kiennemann hvor framber, og Amen allrar þinnar, Embættisgiordarinnar, sem Fitt Innsigli er.

Bless

Blessa oss Blessan þinne, Blessadur Nootr og Dag, i Voku, Uti og Inni, eins vorn Svefnværdar Hag, so vier þa Heims Vist hættum, halldа þitt Sabbath mætt-um, med Himneskt Horpu-Lag.

Bæn a Jooluм.

Af Christi Fæding.

O! Du Elskulegaste JEsu, þu fagra Morgun-Stiarna, Du Himneske Brwdgume Christneñar, þu lifanda Ljoos, Lijf-sins Uppspretta, Du Himensins Stijge, þu sem fæddist af Meyar-Lijfe, fautækum Reifum vafiñ, og varst lagdur i eirn Asna-Stall, þig lofum og dijrkum vier allir, sem eig-um og meigum eilif Not hafa af þiñe Fæding. O! þu Himneska Ljoos, hvers Ljoome leyptrade i krijngum Flaar-Hyrdgrana a

Morkiñ, lattu þitt Nadar-Ljos os lijsa yfir oss Nott og Dag. Þu Blomlege Davids-Kvistur, sem Fæddist og Uppsprattst undir añarlegu Ballde, og á þeim Fridsama Heimsins Tijma, uñ oss, sem leystir erum fra Diofulsins Valldi og Hertekningu, I þijnum blessada Fride, bædi ad Lifa og Deya. Lattu þiñ Frid vera vort Sigur-Merki, og fastasta Firmament a milli vor og allra vorra Ovina, Sijnilegra og Osijnilegra. O! JEsu: þiñ Fædingar Fognudur sie oss eirn himneskur og eilijfur Fognudur. O! sæti JEsu, sem i eirn Asna-Stall varst lagdur, hvijl þu blessadur i Hiarta voru, og laat oss i þier Blessada Tijmañlega og Eilijfa Hvijld ylioota og hafa. O! miñ Elskulegaste JEsu, gief oss so þessa

þijns

þijna Fædingar Hæatijd ad halldæ hier a Jordu, ad vier uñ sijder nættum med þeim dimmesta Herskara i eilijfri Dyrd umvæfia og samsijngia; Dyrd sie Gude i Upphædum, Dyrd sie Gude vorum uñ Alldir Allda og ad Eilijfu, þeim Eina og Þrefña, Amen, Amen.

Psalm. Ton, Heidra skulum vier Herran Christ.

MYskunsamaste minn Jesu, Morgun Stiarna fegurst ertu, klærstur Brwdgumi Christnennar, Konungur allrar Veralldar, Kyrieeleison.

Þessi lifandi Liosminn klær, Lijfsins Uppspretta Sijd og Ar, frijdur af Meyu fæddur var, fatækum Neifum vafdur þar, Kyrieel.

Laugt varst i Asna lagdur Stall, lofar þig saint vort Bæna Akall, sem af þier fæ-um Not og Nad, nya Blessan og farsælt Nad, Kyrieel.

Þu sem Hyrdurum Herra minn Himneskan

neskann byrter Liooma þinn, Naad þijn upp liooma Lijfs vors Hag, lysande oss bædi Nott og Dag, Kyrieel.

Kongsins blomlegi Kvisturinn, Kongs undir Valldi uppsprottinn, annarlegu, af eiginn Lyd, á Fridsomustu Heimsins Tijd, Kyrieel.

Unn oss sem leyster erum frá, Andskotans Valldi og Daudans þrá, i Lioossins Fride ad lifa hier, lijka burt deya Farsæler, Kyrieel.

Lattu þin Frid vort Firmament, Farsælld vorre so mætti þient, yfir oss standa Innsiglad, Æfinlegt Sigur-Merkid þad, Kyrieel.

Fædinger so Fognudur þinn, fylge oss allt i Himininn, Blessadur Hiartad bigdu vort, Blessunar so þad finne ei Skort, Kyr.

Gief oss so hallda Hatijd þijn, hier medann Naadar-Liooseð skijn, ad vier á sijdan Utvallder, uppbyrium Nya, i Dyrd hiá þier, Kyrieel.

Uppirtakandi i Upphædum, Æra sie

S iij

Gudi i Himnenum, Einum og Þrennum ædg nu, eilijfleg verdi Lofgiord su, Kyrieel.

Nijaars Bæn.

Þu lifandi Lijfsins Uppspretta, sem aldrei giefur upp ad reña, miñ sæta Jesu, þu Himneski Blood-Brwdgumi miñ ar Saalar, þu sem ad rennt hefur Stund og Tijma, Manude og Aar. Blessud er þijn Speke, Vijsdoomur og Amætti, Sem allrei nockru Sinni skeykar. I þijnu Nafni hofum vær eñ nu Eitt Aar aflifad og vtendad', og uppbyrium añad nijtt, hvad allt vora eftirkomandi Æfi-Daga kortar; Þvi seigtum vier hier af Hiarta Lof og Packargiord, Fyrir alla þijna Otellanlega Velgiorninga, Andlega

og

og Liskamlega a ollum uinlidnum Tijnnum oss veitta, So eingin Olucka hefur oss nie neitt vort fordiarfad, helldur hefur thin Hond hlijft og hlyfad oss, so sem Hænan sijnum Unga Kinduin, so lat helvijtske Hræfugl Djofullin hefur ecki grandad oss, hvorke med Krooke Svikana, nie Nett Freistingana, Ei helldur med Bloodugu Sverde Offsoknana. Lofad sie thitt Heilaga Nafn ad Eilijfu, og fyrirgefi oss thin Fodurleg Giædska allar vorar Synder, Avirdingar, Yfirtrodslur og Obacklæti. Margt Illt er giort, sem Oglort skyldi, en fatt thad Gott giort, sem giorast atti. Margbattud var thin Blessan yfir oss, en fa Packar-Ord af oss aftur ther i Tie lattin. O! Dyrdlin, Fyrirgiefi, Fyrir-

giefi

gief oss, Fyrirgief þu vorar Synd-
ir i JEsu Nafni, og fyrir hans
Heilaga Blood. Framveigis bid-
jum vier þig, Elliſe Gud, Fader,
Sonur og Heilagur Andi, Ad þu
giefir oss allum eitt bleſſad og far-
sælleg Nijtt Aar i JESU Naf-
ni. Bleſſa oss alla ad Saalu, Lijfe
og Lijkama, bleſſa oss af Hædun-
um og Undirdiupunum, af Himn-
enum, Jordunni, Sioonum og
Skiepnunum, og bad i JESU
Nafni. Korona Aarid med þini
Goodſijſe, og lætt þijn Footſpor
driupa af Feite. Verndu vorar
Saalir fra Fordiorfun
Lijkami fra Meinſem
Æru fra Vanæru
Heimili fra Skadra
og Peningu fra Tiooni og Tapi,
og þetta allt i JESU Nafni. Eir

þitt

þitt Almætti Mvr og Gyrding Christiñdoomsins, Blessun og Prijdt Kongsins og Hañs Konunglega Hvss, Frelsi og Fridur Fodurlandsins, Adstod Yfirvalldsins, Heidur og Hylli Hofdingiaña, Lieos Kieñidoomsins. Vertu Drotteñ Vitska og Speki Domaraña, Esling og Aukning Hvsstioornarinar, og þad allt i JESU Nafni. Vardveit vor medal hreinan Lærdoom þijns Heilaga Ords, med rettri Tijdkan Sacramentanna. Bless vora Atviñu, og uppfyll vora Naudpurft. Vardveit oss fra Hvngre og Hallæri, Hardendum, Dijrtijd, Stoor-Sottum, Ofsoknum, Pestilentiu og braudum Dauda, og allt þetta i JESU Nafni. Veittu Ydran þeim syndugu, eñ Vidhalld i þvi Gooda heim

Froomu,

Frooma, Læknung þeim Siwku, Svølun þeim Hrellda, Laun og Frelse þeim Hertekna, Og þetta í sama JESU Nafni. O! Herra JEsu, Vor blessada Nijaars Bæn fa, Gief ad þitt Heilaga Blood og Uñskurnar-Saar, sie Svølun, Skiool og Athvarf allum Freiskudum Sorgbiaadum Saalum, sem eñ nu velkiast í Sorg, sijtandi og Svetnandi í Tæra-Floodi. O! DRottiñ, añast þu Gudhræddar Ecktur og Fodurlaus Born, og heyr þeirra Andvarpanir, Styrk þwngadar Kyñur, og inw þeirra Hryggd í Gledi, og nu sijdast í einu Ordi, þertu O Gud vor allra Gud og Fadir í JESU Nafni, sø vier í JESU Christo blessader, mættum þorrar ÆEfi Aar, Maanude, Vik- ur og Daga svo wtenda, ad vier til

þess

þess Blessada Eilijfu Nija-Ars, mættum komast i himneskum Fognudi, og þig Drottin, eirn og þreñan Sian, Lofa og Heidra, med ollum Utvolldum, um Oendanlegar Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, Gladsta Guds vier prijsum, etc.

Ætasti Saalarinar, saarþrwtni Brwdgumenn, sem eigefur upp ad renna, ødsti Ljjfs Brunurin; Þu hefur adgreint allt, Stadi, Ar, Manudi, Stundir, standa svo Tijmar bundnir, uppa Rijm Osallvallt.

Blessud sie best þijn Speki, blessest Almættur þin, er oss til Lofs uppveki, eirnin Vijsdoomurin: Fyrir þitt Nadar Nafn, Arid hefum aflifad, uppa hitt nockud klifad; Eikst so vort Æfi-Safn.

Af Hug því sijngium snialla Samrooma Lofgiord hanns, fyrir Astsemi alla, Sinar og Lijkamans, þetta umlidid Ar, engin Olucka suerti, af því hann sialfur merkti

merkte, Christnenner Hofud-Hear.

Sem Hænsinn Ungum hiwkar, hefur þu Drottenn mig, eins vel ett Ajtsemder mijwkar; so ei gat Hrafuglinn, grandad mier giort oss Mein, eimed Augnle Svikanna, ei Net: Freystinganna, ei er Sverds Ofsookn nein.

Eitt er, og alla Þvijngar, oss fyrirgief nu þad, Ar-Tijmans Avirdingar, J skur da Vanþacked; Jllt hofum ofmiog giort, Ogiort hvad ætijd skylldum, Of-seett Gott hitt sem villdum, enn þo i augu vert.

Marghættud var þijn Millde, marghættud Dæseme; Enn of-sea Ord sk ylde, aftur til Packa i Tie: forl t, l læt oss nu, J Guds Sonar Gæsti ne, gleimdu þvi Vondsku Safi vor er aud w.

Framűveigis Preńing þijda, þig aller vier, oss stande af Are Bigg Hond nu gaanga fer, blessa þad ollu med Blessun af Haudre og Hædum og þeirra Gædum; gior þad bless vollt.

Gief þad kryndr Goodsemd þinne, af Gnægtum drinope sijn, frels af Fordiorfuninne, Fader sæll, Christne þijn, Önd, Lijf og Aura-Safn, Æra, Stand, Hvs, Heimkinne, og Hiarder frá Topuninne; Jafnt allt i JEsu Nafn.

Sie þitt Almætti eina, algirdtur Hlijfdar-Mvr, krijng þinn Christindoom hreina, Kong, Þegna, Born og Frvr; Beit DRottinn Vitsku Safn, ollum Yfirvallds Mennum, med Esling og Styrkleik sonnum; Eirninn i JEsu Nafn.

J hiau ofs Okreinkt stande, Ord þitt og Sacrament, Bw vor og Þorf bætande, blessa hvad hefur ofs lient, hept allskins Hauska-Safn, Hrongur, Þest, Heimsookn Nauda, Hardinde og bráadan Dauda; allt þad i JEsu Nafn.

Idrun Syndugum siertu, Svolun angraduum þijn, Froomlindum Vidhalld vertu, Voludum Adstod sijn, Siwkum Lækninga Safn, Hertekinum Frelse og Fridur, festu Nad alla vidur: Eins þad i JEsu Nafn.

O! JEsu Ars-Giof nija, Umſkurnar þinnar Hnoſs, Blood, Saar og Benia-Hlija, Bleſſeſt nu ollum oſs, hellſt þeim sem Hrigdenn slær; Sie þad ca Saul edur Lijfe, samt Eckium, Bornum hlijfe, Þungudum Frelſe fær.

Allra sijdarſt canefnum, Æ siert Gud Fader vor, Hiartkiær i ollum Efnum, Æſennar bleſſa Spor, Jafnañ i JESU Nafn, Ar, Vikur, alla Daga, Inn til þeſs Dijrdarlega, Nijcars i Himna Hafn, Amen.

Bæn wt af Pijnunni Christi.

NErra JEsu Christe, Senur Lifanda Guds, þu Saklausa Guds Lamb, sem burtto-okſt Heimſins Synder! Furdannleg var þijn Elſka og Oumræduleg-ur Kiærleiki til vor aumra Synd-

ugra Manna, þar þu, HErra JEsu, ei Einungis J=klæddist vorri Hollde og tookst a þig Pioons=Mynd, helldur og eirnin leidst þar ofan a Hrygd og Hørmung, Smaan og Bryxl, og Oteliañleg Kvalræde, og med þad Sijdarsta þann Smaanarliga Krossins Dauda, oss, sem verduger vorum eilijfs Dauda, til Endurlausnar. O! hvilijk Elska! Sa Heilage lijdur fyrir þa Syndugu, Sa Riettlaate fyrir Raanglaata, Skaparenn og HErran fyrir Præland. Hæleitlega sie þ'tt Heilaga Nafn Blessad, min'n JEsu, ad Eilijfu. O HErra JEsu, þu varst sa Frijdaste, Enn giordest sa Aumaste; sa Mættugaste, en giordist sa Vanmættugaste, Jau, lijkare Madke en Mañe, fullur Saara og Venia. Drott=

enn

eñ JEsu, laut mier til Hiarta gæn ga þijna Þijnu, so hun deyde og Krossfeste illar Gyrnder Hiarta mijns, mier til Hreinsunar og Helgunar. Lauttu mig Drotteñ miñ, hafa Not og Gagn af Þijnu þiñe. Þijn Hrygd og Ang'st sie mijn Hiartans Glede, þijn Bond mitt Frelse, þinn Bloodugur Sveite Smurning minnar Saalar, sem allt Daudans Eitur og Ofbod sefe og mijke. Þinn Hrakningur sie mijn Hvijld og Roosemi; þad Hæd sem þu leidst, mijn Upphefd; Þijn Hogg sem þu holder, Eirn Astar-Koss Guds; þijn Akløgum mitt Forsvar; þijn Krossfesting, mitt Sigur Merki; þitt wthellt Hiarta-Blod mijn Hugsvolun. ÞRottenn miñ JEsu! Lauttu þijnar Blood-Beniar vera mitt Skiool og Athv-

ar f/so sem Steinholurnar Dwfuñ-
ar. Hreidradu mig, minn HErra
JESu, i Heilogum Undum þjn-
um, So sæa Helvitske Hræ-Fugl
Diofulleñ kunne mier aungvann
Skada ad giora. Lattu mig, Dr-
ottinn minn, hvijlast i þjnum Blood-
Fadme, bæde Lijfs og Lideñ. Sieu
þijuar Blood-Beniar til gladvær-
ustu Sioonar minne Saalu i mijnu
Andlæti, So eg sie þier inntijfadur
AE og Eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

RIfande Guds Son Lausnarinn,
Lambed Saklausa JEsu minn, sem
burttookst Misgiord Maña, AE!
hvad var Hugur Astkiær þinn, til aumra
Syndaranna?

HErra þa klæddist Holldi Mañs, hier
med tookst Lijking Þienarañs, Hormung
og Hrigder Nauda, Smæan, Brijst, Hæd
ung,

ung, Bolvanir hañs, og beyskann Krossins Dauda.

Oss sem ad lijda eattum þad, er nu Hialpræded forþienad. O hvilijk Elsku-Giædska! Helgunun leid fyrir Hollds Verknad: hvors kanntu framar æskia?

Riettlæatur-þoldi Rænglæats Pijn, Reirdist Gud fyrir Præla sijn, hann so Bond af þeim hriste, hæleitust prijsest Hialpiñ þijn, Herra minn JEsu Christe.

Frijdasti JEsu Frelsare miñ, Frijdleik-Giorvallañ mistir þiñ, lijkari Madki enn Manni, megtugum rijrdist Mætturinn, i myrkvum Kvala-Ranni.

Læat mier til Hiarta Hormung þijn, HErra minn gænga og beyska Pijn, hun so Krossfesta kynni, bañvæna Grimd i Brioosti mijn, til Blessunar Sælu miñi.

Lattu mier Drottiñ Lijkn i Tie, sem leidst og þoldir Brixl og Spie, Hriggd þijn mitt Hiartad sefe, Bond þijn mitt Frelse og Blessun sie, Blood-Sveitiñ Lækning grefe.

Verdi hann Smurning Sælar mijn,

ſefe Ofbod og Daudans Pijn, Eitur hañs Endurbæti, fyrir þinn Hrakning Hvijld mier ſijn, i Heilogu Dijrdar-Sæti.

Hogg, Alogur og Haadung þijn, i hrigge-legri Krosſins Pijn, ſie mitt Forſvarid ſæta, Aſtar Koſs Guds og Upphefd mijn, þa eg ſkal nockru mæta.

Krossfeſting ſw ſem ſijnd var þier, Sig-ur-Teikn mitt ſkal jafnann hier, og Riſta-Blood þitt rauda, Ein Svolun veri og bling mier, eins i Lijfe og Dauda.

Stein-Holum Dwfann ſem i ſijn, ſo eidriſt eg i Undum þijn, ad Diofull ei rand mier giore, þær Benia-Skorur kickiañ mijn, Skiool og Athvarfid vere.

Lat mig þar hvijla i Lijfi og Deyd, Lauſann og frij af allri Neyd, Sieu þær Sæla minne, inndæſuſt Sioon vid Andlats Skeid, innlijfaſt ſo þier kiñe, Amen.

Bæn a Paſkunum.

Ut af Christi Uppriſu.

O!

O! HErra JEſu Christe, Þu Bleſſade Sigur-Hofdinge, ſem Diofullin ſigrad hefur, Daudann uppſvelgt i Sigur, Synd-ena afmædd, Helvijte nidurbroted. Skiært ſkijn inier fyrir Sioonum þitt heilaga Riettlætti, og prijdilegt Pauſka-Klæde þijns Sigurs, i hverju þu uppreiſt oſſ Syndugum Mønum til Riettlætis. JE! hvad følur og aumlegur varſtu ad lijta, þa þu alblooduger hieckſt a Krossenum? eñ hvad ſkiær og dijrdligur ertu nu i þinni Uppriſu? Hiartans Gledi er mier þetta; þvi þo eg brekiſt og velkiſt i Beſelld og Volædi hier i Heimi, þa trwi eg ad eg munt med ollum Trwudum, fyrir þijna Uppriſu verda þier mñ ſijder lijkur, Dijrdlegur, Forklaradur, Frijdur og Fagur. JE! Bleſſadur ſier-

tu miñ JEſu, O! þu himneſke Joſeph, J hvijtu Klæde þijns Riettlætes. Uñ Joſeph liet Pharao Kongur wthroopa, ad hañ væri Landsins Fadir, eñ uñ þig talar og hroopar þiſi himneſkur Fadir: Sit þu mier til hægri Handar, þangad til eg legg Ovini þijna til Skarar Foota þiña. Jaa, þu ert þa Raudi og Hvijti Vinur þiñar Br wdur Christelegrar Kyrkiu, wtvalin a medal margra Þuſunda. O! HErra JEſu, laat mig hafa Mot og Gagn af þiñi Dijrdarlegri Uppriſu, Klæd mig Lioomande Skrwda þijns Riettlætis, og gloandi Skarti þijns Hiaalprædis, Afklæd mig Totrum Syndaña, og liootum Lorfum Prettvijſeñar, ſo eg burfe ecki titrandi i Forſmaan ad wtrekaſt fraa þijnu Augliti, helidur

helldur ad eg mætte Teiknadur vera i mijnu Eñe, ſo ſem Guds Barn, og erfa og ødlaſt eilijfa Sælubliæ-lp, med þeim Utvølldu alſkijnande og Forklæarudu Guds Børnum i Himneſkre Dijrd. DRotteñ JEſu, gief mier Daglega ad upprijſa af Syndunum, fyrir Ydran og Liſnadarins Betran, ad eg meigi ſiæa þig og ſkoda, lofa og Dijrka i Himnarijke, I Oendañlegum Føgnudi, og hallda þar Elijfañ Pasſkadag, med øllum þijnum Utvølldum, Amen.

Pſalm. Ton, Guds Son i Griñu Daudañs B.

SIgur-Hofdingenn ſæll JEſu, Er ſigrad Diofuliñ hefur, ſoelader upp Dauda i Sigur þu, Syndernar fyrergiefur, nidurbrautſtu Helvijtid hart, hier af ſkijn mier Riettlætid biart, og Paſka-Klædis Sigur ſæa, Haleluja.

J þvi mier ertu Uppriseñ, og til Riettlætis giordur: Æ! hversu varstu Utleikinn, under Kross-Boli hordu? Enn hvad Dyrdlegur ertu nu, J Uppriseñe sæll JEsu? So Önd minne giefur æa ad siea, Haleluja.

Hiartans Glede og Huggun trw, hier af Saal miñe streyme, J Veseld þo eg velkest nu, Voladur hier i Heime, Efalaust treyster Öndiñ mijn, Upprisu fyrer Verkan þijn, Lykur þier verdi ad lijta uppa, Haleluja.

Uñ Joseph Kongur wthroopar, ad hañ Lands Fader være: Uñ þig Gud Drottiñ eins talar, þiñ Eiku-Fader kiære: sit þu vid Hönd þa Hægri mier, hier skulu þijner Övinner, Liggia til Skara Foota sæa, Haleluja.

O þu Joseph Himnariks hijr, J hvijtu Riettlætis Klæde, Blessadur kom þu Drottiñ dijr, Daudans fleystur Mæde, Konungur og Vinur Christneñar, Komdu nu sæll til Brudeñar, valem Pusunoum fleira fræa, Haleluja.

O!

O! Herra laat mig hafa Not, af helgre Uppriſu piñe, Kom mier uppa þitt Konglegt Slot, Klæddum vor Saur-Flijk miñe, Reifudum Skrwda Riettlætis, og raudu Skarte Hiælpræðis, Umſkiptelegur er eg þa, Haleluja.

Eins teiknadur i Eñe mijn, O! JEſu laat mig vera, e. ſo rekiſt fra Augſioon þijn, og hlioote Forſmæan bera, hvldur eg erfe og ødleſt þar, Eilijfa Glede Vegſemdar, Herſkara Guds a Himnum hia, Haleluja.

Upprijſa gief mier æ af Root, fra ollum Laſta Keinie, fyrir Ydran ſaña og Yfirboot, i odrum ſo mætti eg Heime, Lijta þiñ Dijrdar hædſtañ Hag, og hallda Eilijfañ Paſka-Dag, hiælpa mier ſlijku Hnoſſe ad naa, Haleluja.

Bæn af Christi Uppstigning.

O! Þu Heilage Velldugue Herra, Þu DRetteñ JESU Christe, Þu ofluga Leoned

af Kyne Juda, sem Sigurtñ hefur uñid a bijnum og þiñar Christne Ovinum. Vier Aumer Synduger Meñ, hølldum nu i Dag Miñing þiñar Dijrdarlegrar Uppstigningar, hvar fyrer vær, sem eigum og meigum Eilijf Not hafa af þiñe Himnafor, seigium þier Hiartans Lof og Packer. Þu hefur sundurslited Himnana, og ert ofañkomeñ, Þu ert i Hædena aptur fareñ og hefur oss Gæfur giefid, Jæ, upplokid oss Dyrum Hialprædesins, hvorias vegna Adams Syndar apturbyrgdar voru. Þu uppstiegst af Fiallenu Olivett, þvi i þier hofum vier Christner sañañ Frid, Fognud og Glede Sælareñar. Þu blessader med upplyptum Hønd-um bijna Lærisveina, þa þu uppstiegst. Upplypt eirnijñ þiñe Hendi

þa

og blessa oss, so Blessunst vier. Þu situr til þijns Fodurs Hægre Handar i Dyrdene, og aller þijner Óvinner eru nidurlagder under þijnar Fætur. Undertred, O HErra Jesu, Disfulen, under vorum Fætur. Bid þu þinn Fodur fyrir oss, og legdu oss Syndugum hiá honum Lyknar-Mæl. Drag þu, O godde Jesu, vor Hiortu til þijn i Hæder Himnaña, þvi þar er vort rietta Heimile. Lát oss hafna Syndunum eñ elska Riettlætid, lát oss so Bareygdarsamliga lifa sem ættum vier þa og þa hiedañ ad fara. Opna þitt Hiarta og gled oss, heyr vorar Andvarpaner, og hiálpa oss, medtak vorar Sáler, og leys oss fráa allre Neyd, þar til vier muñ sijder med Sál og Lijkama verdum uppnumder i Lopted, á moots vid

DRotten̄ og verdum to hia Drott ne alla Tijma. Pier med Fodur og Heilogum Anda, sie Lof og Dijrd, um̄ Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, Endurlausnaren̄ vor JEsu Christ.

O JEsu Guds Utvallde Pisson, Ofslugt af Judæ Root Leon, Sigurfieckst uñen̄, sem er til vor runnen̄, Þvi Kvedeg þig vid Toon.

Drottenn nu skal vor Dags Minning, Dijrdarlegust pijn Uppstigning; eins hvorri eigum: Af hvorri taka meigum, Eilijf Uppbygging.

Himnana Gud þu sundurskeitst, syndugra þegar til vor leitst, aptur uppfarenn, ofs er Giof þvi kiorenn, Happ þad mijn Sal vel veitst.

Upplaukst Lifs-Dijrum ædst Guds Mynd, Adams til-lucktum fyrir Synd. Uppstegst med Giædum, af Olivti Hædum; Nijtur þess morg Mannkynd.

Upplyptre Hond þin Arf JEsu, uppstijg-

stugande blessader þu, upplipt eins henne, yfir oss so renne, Blessunar Not þau nu.

Sialfa Fodursins Hægri Hlid, I Hædenne þu situr vid, Ovine lægder, ad þeir nu frá bægder, eins verde, Legg til Lid.

Fyrir oss bid þu Fodur þinn, forlijka so vor Mælefniñ, Dragdu vor Hiortu, hiedañ til þijn burtu, hætt upp i Himeniñ.

Lætt þu oss sporna Lostum vid, so lærum elska Riettlætid, i Vareygd þreya, vidbwnum ad deya: þar til æ leadu Lid.

Opna þitt Hiarta: oss so gled, Andvarp vort heyrdu lijka med, hialp vorum Ondum, og Hrygdar leys af Bondum; Lætt Born þijn slijkt fá sied.

Allt þar til verdum uppnumniñ, æ moots vid Gud i Himiniñ, med Sæl og Lijfe, Sorgunna frá Kijfe; og vlum þar Aldurinn.

Heillþa ad odlast, Herra miñ, Hialpe mier Pijnu-Kraptur þiñ; þier, Fodur og Anda, fagurlega æ Enda, logd sie til Lofgiordar.

Vers

Bæn til Heilags Anda
að Hvítasunnu.

Ó! Þu Heilage Ande, þu Himneske Astar-Elldur, Ljoos og Ljosme Gudddomlegrar Veru! Þig lofum vier, Þig tilbiddum og ankallum vier, ad þu Blessadur komer til vor og upplijser oss. Þu ofanstiegst yfir JEsu Postula i Eyntiegum Ellds-Loga, yfir sierhvorn peirra þig setiande, að þessare Heilogu Hætijd. Yfer skygg oss med þijnum heimuglegum Krapte, so það mætti að oss þo openberlega siast, ad vier sieum þitt Heimile og Herberge Andlegt. O! þu Heilagi Elldur, upptendra breinande Elsku i oss til allra Himneskra Giada. Mijk þu og ver[illegible] vor

Hiortu

Hiortu, med Il piñar Naudar. Hugsvala ossi Of-Hita Eymdaña, og burttak alla Klælu og Ofbod, Hrelling og Kvijda Samvitskuñ-ar. Lauga og hreinsa vor Hiortu med JEsu Guds Sonar Bloode. Græd þu allañ Svida, Saar, Boolgu og Prota Symdaña. Lækna þu allar Meinsemdir Hugar-eins. Þu blessada Lioos, upplijs Myrkur vorra Hugskota, og leid oss i allañ Sañleik. Þu blessadi Leid-togiñ, leid oss Hættulaust giegnum alla Hættu og Hormung, til Sæ-lu-Hafnar eilijfs Lijfs. Þu lietst JEsu Christi Postula tala imisleg-um Tungum Guds Stoormerki; Bless þu vort Tungumaal, ad þier tolum uñ bijnar Dæsemdir: læt oss ei tala þeirri gomlu Tungu Ó-gudlegra Heidiña Maña, þeir ed

af

af Gude eckert vita, hverra Tungumaal er Bolf, Haad, og skammarlig Ord, hvad ad reiknast maa Tungumaal Diofulsins; helldur laat oss, O Heilagi Andi, tala peirre Tungu er þu staalfur kieñer, sem er Psalmar, Lofsaungvar, Andleg Kvædi, Bæn og Packargiord: Og þo vorir Vitsmunir og Maalfæri sieu Haalfverk, Jaa, oft Hiegoomlegt og Heimskulegt, þa gior þad allt Aheyrilegt og fullkomlegt fyrir Eyrum Drottins, þaangad til vier uñ sijdir komunst þaangad seu Haalf-Verkid tekur Enda, og ein Eilijf og Himnesk Fullkomnan skiedur i þeim Himneska Haa-Skoola Eilijfrar Dyrdar, þar vier fæum skilid og nu nid þau Onuñrædilegu Ord, sem Postuliñ Paulus heyrdi i þeim Þridia Himni, og eingiñ kañ hier i

Heimi

Heimi ad undirstanda og vtskijra. Hier uñ Bæntheyr oss þu Goodi Heilagi Andi, med Fodur og Syni Lofadur og Blessadur, eirn Gud uñ Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, Kom Skaperi Heilagi Andi, etc.

KE! Kom Blessadur Edla Lioos, Andi Heilagur til vor iñ, Hvijld og Jleinging hiæa oss kioos, Helgunar æðsti Giafariñ.

Yfir Postula ofann stiegst, Ellds-Loga Sijnilegum i, æa þessari Hæatijd: Þeim og lietst, þinn Kraft auglijsa uppæa nij.

Yfirskyggi hañ eins i Dag, oss medur Nadar-Krafti sijn, læat þad æa vorum lijsast Hag, ad lifandi sieum Bijli þijn.

Tendra þinn skiærañ Eiska-Elld, i oss Gudlegra Dygda til, Verm þu og Mijk vor Hiortu hrelld, med Himneskrar þinnar Nadar-Jl.

I Saar-Hitanum svala oss hier, Sorgaña: Og Kiælu Neydiñar, Ofsodi, Hrellíng,

ing Vijsle ver, og vondum Kvijda Samvitskunnar.

Hreinsa nu best vort Hiartans Fær, Med Herrans Bloode Og Jñra Mañ: Græd alla Boolgu, Svida, Sær, og Syndaña Þrota Bañvænañ.

Hugarins lækna hvorskins Neyd, Hugskotsins upplijs Myrkurinn, Hættulaust giegnum Hormung leid, Himnarijkis i Fognudinn.

Aftookst Postulum Orda-Skort, Imsum Tungum begæfader, Tungumæl Blessun teikna vort, So tali umñ þijnar Dæsemder.

Læt oss ei tala Tungum þeim, tijdkudu fordum Hæd og Bloot, i forblindudum Heidnis Heim, helti þad Satans Mælgi lioot.

Helldur læt oss ádhrllast þær, hvoriar þu verdur kiennande, Psalmar og Andleg Kvædi kiær, kriddud med Bæn og Packlæri.

Eñ þo Vit bædi og Mælid Mañs, mioc

dofid

dofid veikt og Hælfverk sie, gior þad fyrir Eyrum Giafarans, Gyrnilegasta Verkfære.

Þæingad til Lox vier lendum þar, Lijfsins sem gisrvallt Hælfverk dvijn, Og eilijf Fullkomnun uppljoomar, i þeim Dijrdar Hæ-Skoola þijn.

Vanskilid þa ei verdur þar, hvad vita þurfum Gudi hiæ, Sem Pæll i Himni Dridia þar, þessa Heims fieck ei gitskad æ.

Um̃ þetta bænheyr oss þinn Lijd, Andi Heilagur Myskunar, med Fodur og Syni fyrr og sijd, frægst losadur um̃ Alldernar, Amen.

Bæn æ Bænadogum,

fyrir Guds Christni.

Ijlijfe, Almættugi, Sterki og Volldugi Gud, þu Drottiñ Zebaoth! Vier þijn fæ-tæk Børn, þijn litla Hiord og Saudir þijns Haglendis, Jñflij-

um

um til þijn æ þessum Hæskasam-
legum Kvolld- Tijma Heimsins,
æ hvorium Diofullen stormar i
sijnum Limum, æ mooti þīi Chr-
istni, og vill hana uppsvelgia, sier-
deilis fyrir þañ skiædasta Ovin
Krossins Christi Tyrkiañ, og ad-
ra Tyraña. Stæ þu DRottiñ,
hañ hefur Illt i Siñ vid oss, og
vill oss Eydileggia. Þar fyrir
DRottiñ miñstu vor. Vier med-
kieñum, Vier hofum syndgast med
vorum Forfedrum, vered Ogudleg-
ir, og fallid fræ þier, og forþient
þijna Reidi. Eñ nu, DRottiñ,
Vier viltum snwa oss til þijn, þvi
hver kañ añar ad hiælpa oss? Vier
skiælfum og titrum, Sverd þiñar
Reidi er wtdreigid, og Ovinañ
Hugur er griñur vordiñ, Børniñ
eru ad Fæding komiñ, og veina
þwng-

þwnglega, risis þar fyrer upp Drottenn og hiaalpa oss, Fyrergief oss vorar Syndir, og wtrietta þinn Arm legg oss til Hlijsdar. Upplwk þijnum Augum, og sia Grimd þess Bloodgjruga Tjraña, upplwk þijnum Eyrum, og heyr hañs Gudlastun, med hvorre hañ lastar þitt Heilaga Barn JESum, og forsmaar hañs Þijnu. Vakna upp DRotten vor Gud, og wtaus þinne Grimd yfir Lastara þijns Sonar. Laat Christneñar Ovina Hendur og Hute skiaalfa sem Balthazars, Set Hrijng i þeirra Nasir, og Beitsli þeirra Munn, sem Senucherib, laat þa unn Hæl sinwast eg til Skañar verda sem Ovine Davids. Minnstu DRotten, ad vier erum leyster med þijns Sonar Bloedi, og erum hañs Brwdur, laat oss ei

til

til Skaũar verda, þvi vier vonum ad þig. Uũumvradu þijna Christne med þiñi Vernd, vertu eirn Elld legur Mvr ad millum þiña sañra Israelita og þeirra Ovina, þa vilium vier þacka þier og þioona alla vora Lijfdaga. Auglijs þu, DRotteñ, ad þu hiælpar þeim er þier treysta, so oll Veroldeñ medkieñe þitt Magtarverkı. Bæunheyr oss, vor DRotteñ, og laat vort Akall koma til þijn t JEsu Nafne, Amen.

Psalm. Ton, O! Gud vor Fadir sem i Himnar.

DRottiñ Zebaoth oþriootanlegs Almættis! Jñflijum vier þijn aumu Born, undir þitt Naadar Verkı, su lijtilmootleg litla Hiord þijns Haglendis, hroopar til þijn uñ Hiælp og Vern, Heimsins ad þessu Kvolldi, hatskur þvi Diofull hreifer sier, hañs Limer storma ljeka, Tyrkeñ og adrer omillder, Ossookn hef-

tande

iande slijka, J mooti Christne þiñe ei þver, þeirra Ofstækid rijka.

Sia Gud i þeirra Siñe foolgiñ Svika Ræd, hyggia þeir Eydeleggíng ein, yfir oss skule detta, þar fyrir Drotteñ þeink til vor i þinne Mæd; Jætum nu Synda margfolld Mein, og misg forskulldad þetta, Ogudleiger þoi vorum vier, Veg geingum Fór fedraña, syndgad hofum, Fallid fra þier, og forþient Reidi saña, eñ aptur til þijn umvender, ydrustum Misgiordaña.

Hvor kañ oss añar Hiælp ad sijna heldur eñ þu? Ovina fyrer Haturs Hug, og Handar þiñar Sverde, Skiaulsum vier Aumer, Tijstum bædi og titrum nu, þunglega Veinum, Þrijtur Dug, þad sem Born Joodsiwk verde, upprijs Drotteñ og ecke bijd, ællijt Færæda Saude, þirm og fyrirgief þijnum Lijd, þreynger ad Neyd og Daude, upplættu Nædar Auguñ blijd, æ-stormar Drekeñ raude.

Heyr þess Tyraña Himin-Lostun Herra kiær, Frelsarañ JEsum foraktar, og for-

smaaer hañs Pijnu, Vakna miñ Gud og Blood-Hund þennann burtu fær, vtaus Grimd þinnar Akiefsdar, yfir hañs Daga-Lijnu, Balthasars skielf þu Ond og Hnie, hnignandi laat hañ fara, beitsladur Sena-cherib sie, set Hring i Nos hañs Skara, afmæa þæ Davids Ovine, aungvum þeim Sverded spara.

Miñstu þess D Rotteñ, Endurleyster er-um vier, med Bloode Christs og beiskre Pijn, Brwdur JEsu æstkiæra, Elldleg-um Mwr þvi umgyrd alla Herra hier, Hi-arkans Jsraelita þijn, það skal þier eilijf Æra, Hiælpadu þijnum litla Lijd, lætta sia Mætt þiñ rijka, aptur þig lofum allañ Tijd, x hier og sijdar lijka, i Ast og Myskun Eining blijd, æalijttu Beidne slijka, Amen.

Bæner æa Misseraskiptum.

Bæn i Jnngaungu Sumars.

O!

Þu Heilage, Vijse, og Vollduge Gud! hvad Dausamlegt er þitt Nafn í øllum Londum? Hvad Lofleg er þijn Skickun? Hvad Almættugt er þitt Ord? Þu hefur adgreindt Tijmana, Þu hefur skickad Sumar og Vetur, Frost og Hita, Regn og Su'oo, hvor Skickan alldrei nockrū Siñe skeikar, so lengse þad Veraldeñ stendur, Og med því vier hofum eñ nu aflifad eirn Vetrar-Tijma, og byrium nu nijañ Sumar-Tijma, því þockum vier þier af Hiarta alla Fodurlega Velgiorninga til Lijfs og Saalar-ofs veitta Nockt og Dag. Vier hofum hyggt eitt kallt Land, þo hefur þu, Drottteñ! klædt ofs Tvofelldu Klæde, sem er Riettlæted og Hialpræded, Jau, Andlegre og Lijkamlegre

Blessan hefur þu prijdt oss, þu hefur hlijft oss fyrir Diofflenum og hañs Vielum, fyrir Stoor Hardendum, Land-Plægum, Ljif-Tloone og Lijna-Brote. Blessad sie þitt Heilaga Nafn ad Eilijfu. Vyrdstu ad fyrergiefa oss vorar Bloodugar Synder, Illsku og Opacklæte i JESU Nafne, og nu fraũtvegis, gief oss eitt gott, blijdt og blessad Sumar i JESU Nafni. Korona þu Missered med þinne Goodtijse, og læt þijn Foot-Spor drupa af Feite. Bless þu vorar Sæler med þijnu heilaga Orde og Sacramentis. Læt þiñ Frid vera yfir oss, og þijna Blessan æ vorum Strætum. Bless Himineñ, Lopt og Jord, Votneñ og Stooiñ og allar Skiepnur, Læt oss meiga gladа sijngia: Veturiñ er uñlidenn,

Regn

Regn og Snioor er i burtu, Blo-
ouſturiñ hafa Knappana feingid,
og Turtildwfañ lætur til ſijn hey-
ra i voru Landi. Bloomga þu
Jordina med Averti, ſo Dalernir
ſtandi þickvaxnir af Korni, Og
Kvikfienadurin̄ beri ſiñ Avort.
Lætt vor Alldine bloomgaſt og vor
Matar-Hwſs audgaſt. Bevara
Fodur-Landid fra Hervijſkingum,
hættri Sott og Hatſka ſiukdomi, læt
oſs i Fridi vorrar Atvinu leita, og
wtrietta vorar Hondlanir til Lan-
ds og Vatns med Farſælld. Bleſſa
þu Konglega Stioornan og alla
Landſens Yfer-Herra. Þrijd
Kieñedoomeñ þijnu Hialpræde,
eñ bleſſa Hwsſtioornareñar Borg
og Næring. Uppfyll allra Naud-
þurft epter þijnum Dijrdar Rijk-
doome i Chriſto JEſu. Lætt vor

Hiortu bloomgasi med Liltum Gud hradsluñar og goodra Dygda!, So Sumarid sie svo vel tũra i oss, svo sem hid ytra, upp og nidur og allt uñ krijng. Laat oss med Sumar-Fuglunum sijngia fagrañ Sumar-Saung Lofgiordartũar pijnu Nafne. O! JESU, Bertu oss ollum Ein blessud Sunar-Gios, og leid oss uñ sijder i pad himneska fagur-bloomgada Sumar eilijfrar Dijrdar, Amen.

Psalm. Ton, O Gud Heilagur, Heilagur, etc.

DU Volldugaste og Vijse Gud, Vegsamest Raad pijn Hæblessud, og Nafn uñ giorvar Grundir, hvad Lofleg er pijn Skickan skijr? Skordud Almætti Bod pijn dijr? Adgreint sieckst allar Stundir, Skickadir pu pad, Kalldañ Vetur, Sumar-Hitiñ, millda meigl, skeikar su Vodum wr Skordum eigi.

Nu

Nu birium Sumars Nya Tijd, nu er aflifud Vetrar Hrijd, þockum vier þvi Astlega, Andar og Lijffins allar þier, Otelianlegar Velgiorder, Nadugar Nattur-lega, Land eitt, lijtt heitt, hofum bigt, þu hefur lagt ofs Hialpar Klæde, og Riettlætes Skrwdañ ofs rietter bæde.

Andlega Blessan ofs lietst fa, eirniñ Lijfkamans Þorfum naa, afvendter alla Vega, Diofflum, Lijf-Tiooni, Lima Neyd, Land-Plægum, Soott og braadum Deyd, slijkt prijsum Sijfelldlega, JEsus, JEsus, allar vorar, æridstoorar, Illsku Syndir, fyrir þijnar ofs forlaat Undir.

Fedir, þig bidium Frañveigis, Farsællt Sumar til Argiædis, ofs veit i JEsu Nafni, Goodfijse krijn Misserid med, maat tugt þitt driwþi Footsporid, af noeglegu Nægta-Safni: Gud miñ, Gud miñ, Ordid hreint og Sacramentiñ, blessa ofs bædi, Frid þiñ og allskonar gief ofs Giædi.

Himiniñ blessa af Hædum þijn, Hafid, Land, Votn med Skiepnum sijn, ad sie-

um gladt Sijngiandi, Vetur og Snioor umlidid er, wtsprijnga Knappa-Bloomstrid fer, Dwsañ leikur i Landi: Jesu, Jordsu, Avoxt beri, og Alldin færi, eñ Alfrioofgadur, Kiæti vor Matar-Hws Kvikfienadur.

Fodur-Landid forsvara best, Fridiñ og Blessan vidteingest, Landid og Lijds Atomma, Konunglegt Velldi og Stioornantid, styrk Kieñidoom og Hws-Standid, æt alla Farsælld fiña, uppfill, og still, alla Naudsyn, Nægtum med, i Naud og Fridi, ollum so verdi Þitt Laun ad Lidi.

Læt Hiortun bloomgast Lilium best, Lifandi Dygder auglijsest, ad Sumared sovel standi, Jñra sem Ytra, Allt uñ krijng, upp og nidri i Þessum Hrijng, Lofsaung Fugla leikandi: Vert Þu, vor nu, Sumar Giofñ, sem oss hefur, sijdarst alla, til Himen bloomgvadra Sumar-Salla, Amen.

Bæn i Jngaungu Vetrar.

Eilijfe Gud og Myskunsame Fader! Þu allra Hluta Skapare og Stiornare! Undir Festing þiñar Nædar lifum vier eñ nu, og eigum eñ nu Eirn Vetrar Tijma ad uppbyrta. Því þockum vier þier fyrst af Hiarta allar Fodurlegar Velgiørder, sem þu ad þessu uñlidna Sumri og alla vora Æfe oss veitt og giefid hefur, til Lijfs og Sælar, so eingeñ Olucka edur O-æran hefur skadad oss, eingiñ Hauskasemd grandad oss, helldur hefur þijn Hægre Hond hlijft oss, þijn Myskun hiælpad oss og blessad vorar Sælir, þitt Heilaga Ord Endurnært oss. Þu bloomgader vora Twn-Akra, og audgader vor Matar-Hws, Jæ Allskiattada Nædd og Blessan gafstu oss. Blessadur siertu Or-

lautuſte og Goodgiarnaſte Giafarẽ, ſem oſs bijnar Skiepnur aa Eftirtalna og Betalings ſo Rijkuglega forſorgad hefur. Eẽ vier hofum Syndgaſt og vered Obacklauter, mettad oſs eẽ gleymt hier. O! HErra Gud, Myſkuna oſs, og vert oſs Naadugur i JEſu Nafne, og i hañs Nafne bidium vier aller med Enum Huga: DROTTenn Gud, Giefdu oſs goodañ og farſælañ Vetur. Afſtijr þu Diofleenum, ſo hañ hvorke eytre Lopted nie grande Jordunne edur Sioonum edur nockru odru, Helldur ad vier mættum undir þiñe Bleſſan vakna og ſofna, ſitia og gaanga, reiſa og Raadſlaga aa Sioo og Lande. Afſtijr allre Oaran, Hungre, Drepſoott, Hardendum, Dijrtijd, Land-Plaagum, Storme, Skruggum,

Eld-

Elldingum, Snioo og Vatnsflood-
um. Vertu hiar oss HErra, hviad
Kvollda tekur, og ad Dageñ lijdur.
Vertu DRotteñ vort Kloos, sem
alldrei undirgeingur, Vertu Ad-
stod Naudstoddum, Frelsi Fiaraud-
um, Huggun Hrelldum, Hugsvol-
un peim Freystudu, og eilijf Glede
ollum Trwudum. Uñ oss med
Glede Veturiñ ad vtenda, og Su-
marsins Blooma (pockuest hier svo
leinge ad lauta oss lifa) aptur ad
lijta. Sierdeilis uñ oss ad vtend-
ud um vorum Lijfsstundum, Eilijf-
Lijfs niootande ad verda, fyrer
pijns blessada Nafns Saker, Añ.

Psalm. Ton, Komiñ er kalldur Vetur, etc.

O Fader Or Giædskuñar, alla sem
Hlute skapader, Astsemdar eÞ nu
biñar, undir Festingu lifum vier,
Vetrar so aptur eigum, uppbyria Nija

Tijd, þacka þar fyrer meigum, þier Einlng Nædar blijd, uñlideñ er oss liente, Argiædis Korn Tijmañ, sem Þorfum Mañaþiente, þæglega Farsælann.

Saalar og Lijffins lijka, Lidsemder allar þockum vier, O! Hiartans Elskann rijka, Olucku og Slisum fordader; Eingeñ Oaran skadde; Jea, eckert Hauska Grand; Enn Ord þitt allvel gladde, Ond bædi og Lijffins Stand, Akra liest allbloomlega, audgader Matar-Hws, ollum Nægtum nooglega, Næduge Gud JESUS.

An Penings, Orlætaste, Eftertalnalaust forsorgar, Giafarinn Goodgiarnaste, giorvallar þijnar Skiepnurnar; vier i Vondsku framstreymum, Vanþock lætum i tie; oss mettum, Eñ þier gieymum, O! Gud þad forlæte. O Rotteñ i einum Anda, Oskar þitt Barna-Safn, Virdst oss Veturin senda, Værañ i JESU Nafn.

Afstijr Andskotans Vellde; Ei so hann grande Lopte og Sioo, og ollu hañs Of-

vellde,

belde; Uñ oss ad lifa i Fride og Roo, Sofa, Sitia og Vaka, Sijbleſſudum i þier, Reysa og Radslag taka, so reykum forsæler, Hwngre, Drepsoott Hardindum, og hvoriu sem skada maa, Oss þijnum Unga-kindum, Afvendtu laungt i fraa.

Vertu hiaa oss O! HErra, hier þvi ad Kvolda tekur miog; Afplaana vort hid verra, Voladra Huggun Gledeleg, ſ. Neudstoddum naakvæmasta, Næring og Heimæme, Athvarfed Jñdælasta; Uñ oss med Gladvære, Veturiñ ut ad enda, og Sumared lijta fa; Sijdarst laat þu oss lenda, i Lijfs Hofn þier sialfum hiaa, Amen.

Bæn þa Skruggur, Stormur og Ognaner gaunga.

Gotteñ Gud Zebaoth, Þu Sterke og Hrædelege Gud, Þu HErra Himens og Jardar, Vertu oss Aumum Moñum Naadugur, Laat oss ecke fordiarf-

ast i þíñe Reide, Vier medkleñum vorar Synder, ad vier hofum forptenad þijna Reide, ei sijdur eñ þetr, sem fordiorfuduſt i Vatns-Flodeenu, edur þeir i Sodoma; og med þvi þu sijner med þessare Ognan, ad þier hwe eitthvad i Síñe vid oss, þvi sn wum vier oss nu til þijn, og frañfollum fyrir þier med Otta og Hræðslu. Drotteñ, hvar kañ ad standast fyrir þíñi Reide? Fiallen hræraſt, Jordeñ skielfur, Skoogarner hriſtaſt og Villu-Dijrenn hlaupa i Felur þa þu reideſt, Loptid leyptrar og Skruggurnar duna, þvi þu ert eirn Volldugur og unnkilsbauttar DRotteun, þa þu frañbrunar i þíñe Dijrd. O! Drotteñ! uyskuna oss, og frelsa þitt Fooll med Fride, Verndu vort Lif, Hws og Heimile, og allar Skiepnur.

Set-

Settu Oguanliñe sitt Takmark, og bevara oss fyrir braudum Dauda og allre Olucku i JESU Nafne. Lattu Byrtu þliñar Naadar vera yfir oss, So sem Israels Foolke, þa Myrkurtiñ geingu i Ægypta-Lande. Halltu þiñe Hende yfir oss, Svo sem þu giorder Moysi hiar Steinenum. O! HErra JEsu, vertu Adskilnadur a mille vor og allrar Olucku. O! Þu Heilage Ande, Teikna oss med Bloode JEsu Christi, svo sem Dyrastafer Israels Foolks Hwsa voru med Paaskalambsins Bloode rioodrader, so Fordtorfunen skade oss ecke. Bænheyr oss vor DRotteñ, Heilage HErra Gud, Heilage Sterke Gud, Heilage Lijknsame Lausnare, Þu Æfinlegi Gud. DRottenn blesse oss og vardveite oss, DRott-

eñ lætte sijna Asioonu lijsa yfir oss, og sie oss Myskunsamur, Dróttenn sinne sijnu Auglite til vor, og giefe oss Frid, Amen.

Psalm. Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

Ju Hrædilege HERRA Gud, Heims-Krijnglunnar Skapare, Myskunar-Hond þijn hæbleſſud, hun sie vor Naudhiælpare, vorar mede kiennum Misgiorder, mooti sem hofum dryadar þier, vægdu Lijfsins Lausnare.

Rick oss ei undir Reide-Liæ, Reide þo forþient hofum, sem þeir fordum i Sodoma, og socknu i Floodsins Kofum; Eñ fyrst ad Ognan ijter þu, eitthvad sem bwe i Sinne nu, æ þier med Ydran lofum.

Fræmſollum þvi med Felmtur vier, fallnir i Hrædslu og K'vijda, hvor fær Gud stadest fyrer þier? Fiotleñ þad læta hijda, þaug reña þegar reidast fer, riena Dijrunum Kraptarner, Hristest Verolldenn vijda.

Loptet

Loftid i Hædum leyptrar þar, lijka Skruggurnar duna, miog þvi ad ert mikilshattar, miñ Gud þegar frambrunar, Fiemuni vora Frelsa og Lijf, Fridur þiñ sie vor allra Hlijf, Lijkn þa oss mest uñ munar.

Tilsettu Ognan Takmark sitt, tepp Slis og braadañ Dauda, legdu oss Naudar Lided þitt, sem Lijdnum vid Hafid Rauda, halltu yfir oss Hendi þijn, Heill og Blessan þa alldrei dvijn, Í Veine vorra Nauda.

Olucku hlijf oss allri fræa, O! DRotteñ JEsu goode, Heilage Ande hiæa oss staa, HErra vors teikna Bloode, eins og med Lambsins audkiender, Israels Dyra-Staferner; So stande þijnar Þiooder.

Bænheyr oss DRotteñ Bænheyr oss, Bænheyr oss Preñing sæta, gief vorum Saalum Glede-Koss, Graat þeirra laat hañ mæta, Israels Blessan yfir oss sie; Jñ til hun verdur leidande, sijdarst i Sælu eygiæta, Amen.

Bæn

Bæn i Stoor-Soottum, Hardendum og Land-Plægum.

Miſkunſame Gud, Þu ſem giorer Myſkun i Þuſund Lidu, þeim ſem þig elſka og vardveita þijn Bod, eñ vitiar Nauglætis Fedrana at Bornunum i Þridia og Fiorda Lid, þeim ſem þig hata. Vier þijn fætæk Born, medkieñum ad vier hofum vel forþient þeſſa Plægu med vorum Syndum, Jau, og eñ þijngra, ef þu villder gaanga i Riett vid oſs. Eñ nu DRotteñ ſnuum vier oſs til þijn med Audmiſkt og Ydran. Vier hofum ſyndgaſt med vorum For-Fedrum, Vered Ogudleger og falled fraa þier. Vier hofum ecki hliſdt þijnum Þienurum, ſem bodudu

udu oss Riettlætesins Veg, helldur hefnum vier kastad þijnu Orde aa Bak oss. Vier hofum siaalfer med vorum Syndum vtdreigid þitt Everd i gtegn oss, og þvi kiemur þijn Reidi yfir oss, Jaa, er þvi Von ad reidest þu, Heilage HErra Gud. O DRotteñ! vert oss Ljknsamur i JEsu Nafne, og laat ecki Straffed eilijflega liggia aa oss. Laate nu þijn Hond af, so sem þu sagder til Engelsins aa Drepsottar-Tijmanum. Laat þijna Sool skijna yfir oss, epter þa Ptaaning er vier hofum lided. Laat þitt Hiarta hneigtast til Myskunar yfir oss, sniw vorn Faangelse i Vegsemd, sem Manasses. Sniw vorum Fiotrum til Frelsis sem Jobs, þa hañ bad fyrir sijnum Vinum: Vier bidium fyrir vorum Vinum, sem eru Ljf og Gotz, HErra

og

og Velferd, og allt pad pu oss gief-ed hefur. Heyr vora Bæn, sem Da vids, Peink þo ad vier erum þijn Børn og þijn Handaverk, Endur-leyster med Bloode þijns Sonar. DROTTeñ! ei lofa þeir Daudu þig, Og einginn af þeim sem niður-sitjga til Helvijtis, heldur vier sem lifum, viljum kuñgiora þijn Verk. DRotteñ, heyr þu vora Bæn, og laat vort Akall koma til þijn. I þier DRotteñ er oll vor Von, þar fyrer laat þu oss eckineitt til Skamt ar verda, Amen.

Psalm. Ton, Aller Guds Pioonar athuged, etc

MIlldasti Gud, er Myskunar, miñ-est i Þusund Lidu, þa sem Ottast allstadar, Ord þitt og Nafned vidur, enn Vondsku Fedra vitiar hier, Vitna þad Fioordu Ættkvijsler, þeirra þig meta midur.

Fad

Faa raadeı jaatum Faader kiær, forþienta Plægu slijk: Þijngre þo yrde, þeckium vær, þad verdugt eirniñ lijka, aptur vier snwum Ydran med, Audmijkt sijnande og Hlijdugt Gied, Myskunsemd riett oss rijka.

Verkiñ vor hafa Nafn þitt nijdt, numu Braut For-Fedraña, Ordum þijn kastad, Ecke hlijdt, Uñvondun Kiennimanna; Vañiñ giegn oss þitt giñtum Sverd, geysande hvors nu lijtum Ferd, i Nessing Illverkaña.

Raunar er Von þo reidist þu, Riettlætis HErrañ goode, Lijknsamur vertu Lijdnum nu, linadu Straffsins Floode, Ast þijn, sem Fordum Einglenum, oa þeim Drepsottar-Tijmanum, Nessingum riena bioode.

Laattu Sool Nædar skijna skiært, Skwr. eptir Þiann ngaña, Læat Hiartad til vor hneigiast kiært. Hretid mijk Alagaña, I Frelse snw þessu Fangelse, sem Fordum Job og Manasse, Giorder þu Giædskann sanna.

Bid

Bidia Jeb fyrir Vinum vañ, vorum eins Nædar kioosum, erú þad Lijf, Sael, Aleigañ, med Æru og Velstands-Roosum, sem Davids Bæn, heyr Beidne þa, Born þijn og Handverk minstu a, Happe so glader hroosum.

Ei sijngia Drotteñ Dauder þier, nie Dijkijs Hyskd snauda, helldur sem lifum Herra vier, Hoolpner fyrir þiñ Dauda: Akall vort heyrdu, O Guds Son! J þier vor stendur Trw og Von, þeink til vor þinna Sauda, Amen.

Bæn uñ goodañ Afgæang.

Almæattuge Eiltijfe Myskunsame Gud og Fader Vors DRotteñs JEsu Christi, Þu sem Mañsins Lijf og Saalu Myndader, og lætur Mañeñ aptur t'byrtu deya, og til sinar Moodur Jardarinnar aptur hverfa. Eg

Aum

Aum Syndug Manneskta veit, ad eg aa i burtu ad deya, eg Veg alls Holldz gaunga, vid Vine og Verold skilia, eñ Tijme eg Maate uitjns Dauda er mier bulin; par fyrer bid eg: Upplijs mig DRottenn med pijnum Hellaga Anda, ad eg kuñe mig Christelega hier til ad bwa, so eg mætti deya Riettlaatra Manna Dauda. Upplijs mijn Augu, so eg sofne ecke i Daudanum. Gief mier hæga og saaluga Dauda-Stund. Gief ad mijn Utfor verdi Farsæl, fyrer Dauda mijns DROTTeñs JEsu. Endurnær mijna Saal med Hollde og Bloode mijns DRotteñs JEsu. O! Pu Hellage Ande, mijk og jesa alla Dgn og Ofbod Daudans, med pijnum Sætleika, og Miñung Christ Bloods-Sveita. DRotteñ, eg bid

pijns

þijns Hialprædis sem Jacob. Laat mig i Fride fara, sem Simeonem. Opna mier Himenen sem Stephano. Laat mig odlast Riettlætesins Koronu sem Paulum. O! JEsu, opna þær Bloodfogru Dyr þinar Sijdu m ne Saalu i Andlætenu. Gief mier Fyrirheit um Paradys, sem Ræningianum. Laat þijna Eingla flytia mijna Saal i Fadm Abrahams, sem Lazari. Laat mitt Sijdarsta Ord verda sem þitt a Krossenum, so eg Eilijflega Saaluhoolpen verda mætti, AMEN.

Psalm. Ton, Eirn Tijma var sa Audugur Mañ.

Jlijfe Almættuge Gud, Ætijd sie Stioorn þijn Hæblessud, vors JEsu vijse Fader, Mannenn lietst fordum myndadañ, med Saalu og Lijfe giædder hañ, Utfor hañs æskapader, ad burtu deya Madur mæ; Til Moodur

siñar

sinar Jardar þar, apturhverfa nær fer hier frá.

Af þessu veit eg aumur Mañ, eirnenn Hollds-Gotu Stijgeñ þañ, gænga skal Lifs mijns Lijna, Ast-Vine kvedia og añad mæa, er mier þo Tijme og Mæte sæa, huleñ um Helfor mijna, Drotteñ eg bid þar fyrir þig, þijn Nad mier stioorne Volduglig, ad best til hennar bwe eg mig.

Upplijstu nædugt Auguñ mijn, ad eckí Sælu Daudans Pijn, skade, nær skilst frá Lijke, Drotteñ gief hæga Dauda-Stund, Dijrd og Nidtlæatra Maña Fund, hia þier i Himna-Rijke, so fæe eg útfor Farsæla, Fyrir Dauda mijns Lausnara, sem best kann mig ad bevara.

Heilage Ande Himna-Rañs, med Holde og Bloode Frelsarans, Endurnær þu Ond mijna, hañs beysku Kvala Bloo-Sveite, og blessadur þiñ Sætleike, virdest þa Vægd ad sijna, So Ofbod Daudans Ogn og Neyd, allt verde mier a þeirre Leid, Sefad og mijkt med DRotteñs Deyd.

Herra Egb jd þijns Hiælprædis, hlacka sem Jacob æ til þess, ad lijknir þijnum Þioðne, Drottenn lætta mig fara i Frid, Fodur Lands heim i Takmarkid, med sælum Simeone, eins og Stephano opna mier, i burtu þegar deya fer, Himencñ uppi þar hiæa þier.

Lijfsins Coronu læt mig' fa, Lijka sem Paulum Himnum æ, JEsus miñ kiære, Christur, siælfur opnadu Sælu mijn, Sijdu-Dyrnar Bloodfogru þijn, J Andarslitrum ytstu, Fyrirheit þitt eg feigiñ kijs, Frelsare miñ uñ Paradijs, Lofun Ræningia vard su vijs.

J Fadm Abrahams Ondu mijn, Eingla blessader leide þijn, Sem Lazari þess Þiæna da, Andlæts sie Loksins Ordeð mitt, Eins og Stjdarstæ Krosse þitt, til Trwar Dugs og Dæda, Esiñlega hier so eg sie, Sæluhoolpiñ i Voninne, Enn þar ad Rænn og Reynslunne.

• • •
• • • • •

Aññar

Nær Lærdoom.

Bæner Fyrer Adskiliannlegar Persoonur.

Kiennemanns Bæn.

Ó! HErra JEsu Christe, Þu Eydste Kienimadur og Hofud Safnadarins, Þu sem hefur tilsett þad Heilaga Predikunar-Embætte, øllum Trwudum til Sanlubtarfar, og hefur sett mig Overdugan til þess Embættis, ad foodra þijna Saude med Lærdoome Heilags Evangelii: Eñ med því eg kienne miñ Veikleika i svo Heilegu Embætti, því bid eg þig, miñ Drottenn JEsu, Send mier Naad

og Styrk þijns Heilaga Anda, hvor mig upplijse og mijnar Varer auhræra, ad eg i þessu Embætte, þier Riettilega þioona, og mier til-trwndum Sofnude. Upplijs mijn Skilning, ad eg kunne Riettilega ad sundurkliufa Ord Saunleiksins, med Hoogværum Amtmönnum og Heilsusamlegum Kiesingum, so mier Tiltrwad Pund mætti aukast. Vardveit mig fyrir Diefalsins Vielum, Villu-Lærdoome og vondre Hneixlan. Gief mier glooande Anda og diarflegann, ad nidurþagga Overbrotna, straffa, Ogna og aumiuka med allre Hoogværd, Hugga og Leidrietta þa Volundu og Villtu, ei fyrer saker skiemtilegs Aviunings, heldur vegna Elsku þijns Nafns. Laat mig ei letiast þo Hite og Erfidi Eymda og Ofsoknar

sookna mæti. Vardveit mier til trwada Saudt, fyrir Diofliunn og allri Olucku, Ltifs og Saalar. Gior mitña Tilheyrenda Hiortu ydrandi sem Ntnivitaña, adgiætiñ sem Lydiæ, Breñande sem Tveggia Lærisveina til Emaus Reysandi, So peirra Hiortu mætti verda swo gooda Avaxtarsama Jord, og peir mættu med Maria wtvelia pad gooda Hlutskifti, og sijdañ mættum vier allir komast til eilijfrar Dtjrdar og Saaluhlæalpar. Hier miñ Bænheyr mig miñ sætasti JEsu, med Fodur og Heilogum Anda, Blessadur uñ Alldir, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

Kæresti JEsu Christniñar, Konungur Hæblessadur, sem ert Hofud þijns Safnadar; Sæt Vedsti Kiennimadur, eitt Predikunar Embætti,

Jñsett Trwudum hefur, ad foodrud þar med Saaleñ sie, sañañ Krapt þessu giefur, Vakande sijst hvor sefur.

Uppa mig soddañ Embætte, Overdañ leggia villde, ad eg med Lijfsins Lærdoomi, Lijfga Hiord þijna skylldi; Enn eg Veikleika æ mier siñ, Evangelio þiena, af þvi bid eg Gud Andañ þinn, Adstod og Naad mier liena, Hiælp so Eg feingi siena.

Ahræri Varir Andiñ sæ, Embætti ett eg þiooni, Leidandi Veigiñ Lijfsins , Lijdiñ fræ Saalar-Tiooni, so ad hreit Ordid Sannleikans, eg sundurkliwfæ di, med Aminning til Almwgans, Og oli good Heilrædi; æ Pundi so Guds nijns grædi.

Vardveit mig Diofuls Vielum fræ, og Villu-Lærdoomi skiædum, Hneixlun so steytist aungri æ, Adstod mier send af Hædum, daarligañ so Eg dugi Lijd, diarflega og fast æminna, þverbrotna straffa, og þagga uñ Sijd, þeim til Ognaner siña, i Hoogværd Verk þad vinna.

Vel

Vel hugga Saudi Vesalings, villta Leidrietta og finna, ei vegna skamlegs Avinnings, Elsku Nafns helldur þinar, Lattu mig ecki letiast, þo, Lidsemdar Herran sæti, Ossooknar Hita og Eymda-Sioo, I Erfidenu mæti, Byrdinn so Braarnar væti.

Satans vardveittu Svikum fraa, Saudina Hiardar minar; Eins lattu Hiortunn Ydrun faa, og Ninivita þinna, eirnin Lydiu adgiætinn, Avext so goodann færi, Emaus Reysu Andin þinn, Elsku breñandi næri, Trwar-Giædum so tæri.

Utvalid lattu ætijd þeim, Eru Hlutkiestid gooda; Sijdan virdstu oss siaalfur heim, aa Sælu-Landid biooda: hier und Bænheyr þinn Hiardar-Lijd, Hiartans JEsus Astkiæri, med Fodur og Anda fyrr og sijd, Frægst lofadur sem bæri, af ollu þvi Ondu hrærir, Amen.

Veralldlegrar Stiettar Persoonu Bæn.

MYSkunsami, Naduge Gud, Þu Riettlaati Doomari alls Hollds, þu sem sett hefur Doomara og Valldsmenn i þijna Christni, og hefur mig Overdugañ til þess Embættis kallad, þvi bid eg þig, DRottiñ, send mier Anda Vijsdooms og Skilnings, ad eg hafi þiñ Otta mier fyrir Augum. Gief mier ad vardveita þitt Logmaal, og giæta þeirra godu Raada Jetro og Josaphats, Elska Sañleikañ, eñ hata Agyrnd, styrktandi Ecktunar Maal efni, og laata þañ Fodurlausa Riettskie. Gief ad Riettlæti, Myskun og Sañleikur sie mier kiærari eñ Vinir og Frændur, dijrmætari eñ Gaafur og Mwtur, so eg jafnañ mier fyrir Stoonir sette, ad sa Tijme kiemur, a hvorium eg a Reikn-

ing

lug miñar Raadsmeñsku ad giora, ad eg mætti þa tryrra Ploona Kaun odlast, Fyrer JEsum Christum minn DRottenn, Amen.

Psalm. Ton, Oss lært þiñ Anda styrkia, etc

TRlls Hollds dirstur Doomare, DRotteñ Riettlæti miñ, vor einka Vidhalldare, Velldis Armleggur þiñ, hvorke þrijtur ad Dug nie dvijn, Valldstietter veittar hefur, til Verndar Christne þijn.

Eirn til Embættis þessa, Overdyggañ tookst mig, þar iñi þu mig blessa, Þrenningeñ Guddoomlig, Ottopiñ sie fyrir Augum mijn, Anda Skilnings og Vitsku, auke mier Astgiof þijn.

Ad lære eg þitt Logmaal rijka, legdu til DRotteñ Raad, Jetro, Josaphats lijka, Jafnañ good þigge Raad, elske Samleik af allre Noot, Driett og Agyrnd hate, sem er þier þvert ad moot.

Gief Eckna Maal ad stode, Efle Fod-

urlausañ, Nietteñ med Rausn frambode, Ræne sijst Nauungañ, Fridur, Sañleike, Myskun mæt, mier sie Vinum Astkiærre, dijrare enn Gulfa ogiæt.

So mier fyrer Siooner falle, sukomi Loksins Tijd, Riettlætur Reikning kalle, Raadsmeñsku, er þiente uñ Hrijd, Trwrra Þienara legg þa Laun, fyrir JEsum eg finne, Farsælldar ædstu Raun, Amen.

Bæn Hwsstioornar-

Stiettar Persoonu.

O! Eilijfe Gud og Fader, þu Blessade Hwss-Fader og Stioornare þinnar Christne! Eg þiñ aumaste Pioon (Þionustu-Kviña) er kalladur til þess Embættis ad stijra mijnu Hwse: Eñ med þvi eg orka einkis Goods, af mier sialfum til, utan þijn; þvi bid, eg þig miñ DRotteñ, ad þu veiter

ter mier Hiælp og Fulltijngi i mijnu pessu Embætti, Christilega ad standa i pijnum Otta. Laat mig ei kiesiast af Bvksorg og Ahyggiu, helldur vona uppa pig, sem ert sa Ordlætaste og Maattugaste Giafare alls Goods. Laat mig erfida og afla med Hendinnum pad sem Gott er, svo eg hafe ad giefa peim sem Purftuger eru. Laat mig veita gooda Forstoon mijnu Hvse. Blessa pu mitt Hvs sem Abrahams, og laat mitt Erfide blessast: pvi nema pu blesser og bygger, vaker og vernder, pa er allt aanad Forgiefins. Gief ad eg briote mitt Braud Hvngrudum, og leide pa Volubu i mitt Hvs. Gief mier Gudhræddslu og Skynseme, svo eg sie ecki nein Forrotnan i mijnu Hvsi, edur able mier Vanblessunar

med mijnum Syndum. Gief mier ad elska mitt Ekta Hiarta, og med Skynseme vid pad bwa, ockar Rækt i Guds Otta ad uppala. Laat mig vera gooda Fyrirmyndan i mijnu Hwse, Gief mier Naudugt Yfir valld, diggt Pioonustu-Foolk, gooda Naagraña, Frid og Heilbrygde, hei laga Poliũmædi i mijnu Erfide. Drotteñ mtũ blesse mig og alla pa i mijnum Hwsum eru, og leid oss uñ sijder i pitt eilijfa Dijrdar-Hws a Himnum, fyrir piñ Elskulegañ Son Jesum Christum, Añ.

Psalm. Lon, Mikillri Farsælld mætir saa, etc.

HErra miñ Gud heidradur siert, Hwss-Fader blessade, pu sem Christneñar Kraptur ert, Kongur og Verndare, hefur pu sickad hædstur mier, Heimile ad stioorna mijn, eñ af pvi til pess Orkann pver, utann Medhiælpar pijn, bid

bid eg miñ Drotten þijde þig, þar til ad styrkia i ollu mig, Erlega so eg Embætt-id aastundi Gudrækiñ, Alhyggiu og Brok-Sorg alliri vid, ætijd sie Varfæriñ, eñ upp-aa þitt treyste einka Lid, orlæti Giafariñ.

Uppaa Faung Hwssens Allþarfleg, Er-fide Hondiñ mijn, giarnañ so aptur gie-fe eg, Gud minn, Naudstoddum þijn, Heimile Forsioon tære af Trw, takest þad Farsæld med, sem Abrahams mitt blessa Bw, Blessun so feinge fied, þviad nema þu bless-er Bæ, bygger þar, vakir Sij og Æ, og verndar ollum Voda fræa, virdur allt For-giefins, Gudhrædslu og Skinsemd geim mier hiaa, i Giærdum Bwstaangsins, ei so Vanbleſſist Sveitiñ saa, med Synd um Dagfarsins.

Gief mier ad elska Egta-Fliood, uppala Bornenn riett, Folke sie Fyrirmyndan good, farsæliſt þa mijn Stiett, Yfirvalld Naadugt, Erleg Hiw, aagiætt Naagraña Lid, Heilbrygde og Roosemd Hiartans Trw, halltu þeim Gæfum vid, Erfide,

Pol-Lund gooda gief, gagneſt odrum þad til eg hef, Hwngrudum þijn so brioote eg Braud, og bere þa i mitt Hws, Heimilis-Foolkid, Eign og Aud, añastu Lijknar-fws, Leid oss sijdañ til Lijfs wr Naud, lifande Gud JEsus, Amen.

Ungmenna edur Barna Bæn.

JEsu Christe GUDS Eilijfe Son, Þu sem varst eitt Ung-Barn, og hefur med Ordum og Efterdæmum auglijst, ad Þu hefder Pocknan a þeim Børnum er til þijn verda beren... Eg þacka þier min JEsu fyrer rietta Skepun, Sk jrn og Christne, Vit og Skyn, Maal og Mine, og allt añad Gott mier veitt og giefid. Og eg bid þig fraañveigis, min blessade JEsu, fyrir þin Heilaga Mañdooma og Aldur,

Alldur, Blessa m'ñ Ungdoom og Alldur, Laat mig vaxa og þrooast Aukast og Eflast i þñe Naad, Ast og Kyñungu og oll'um goodum Dygdum. Laat mig stunda Gott ad læra, eñ Illt ad hata, so eg hlioote þijna Hylle, miñ Gud, og allra goodra Maña. Fyrirgief mier Synder minns Ungdooms, bloomga mijna Æsku med Bloomstrum goodra Dygda og Froomleikans Lilium. Vardveit mig fyrer Slisum og allre Olucku, og oll'um illum Selskap, gief mier þig eirn ad Ottast, Hl jone og Æru minum Foreldrum og Yfirbodurum ad sijna, svo þitt blessada Fyrirheit a mier uppfyllest so eg bæde Ungur og Gamall, mætti verda þijnu Nafni til Lofs og Dijrdar, Æ og Eilijflega, Amen.

Psalm.

Psalm. Ton, Þu varst fyrir oss eitt Ungbarn, etc.

JEsu þu sem Ungbarn varst, og þaug a Nadar Hondum barst, med Ordi og Dæmum auglijstar, ad Borneñ væru Giedfelld þier.

Fader, eg þacka Forsioon þijn, frijda Skopun og Christne mijn, Vit og Skin, Rænu, Miñe og Maal, margt añad gott fyrir Lijf og Saal.

Bid eg nu JEsu þijde þig, þijn Nad frañveigis leide mig, fyrer Mañdoom og Proskañ þiñ, Proskañ blessadu og Ungdoom minn.

Laat mig eflast j Ast og Dad, Æru, Riñing og þiñi Nad; Gott læra jafnañ og giediast þier, giorvallt hata sem midur fer.

Hille stadfasta hliosta þijn, Hille mier eins af Mennum sijn, allann fyrirgief Ungdooms Brest, Æsku med Dygda Bloomstrum fest.

Froomleikans Lilium frioofga mig, forsvare Nad þijn Astudlig, Olucku og Stiss-

mun

um ollum fræa; Ei gyrniſt vondaū Selſkap æa.

Æru Nafni audſijna Þijn, Aſt og Hlijdni Foreldrum miin, og Yfirvalldſins allri Stiett, uñ mier eg þetta ſtundi riett.

Ungum og Gomlum eins þad veit, uppfyllist mier Þijn Fyrirheit, til Æru og Lofs i ollu þier, eñ til Velferdar ſiaalfum mier, Amen.

Piónuſtufoolks og Undirgiefenna Bæn.

HErra JESU Chriſte, Lifandi Guds Son, þu ſem hijngad i Heimiñ komſt, Ei til þeſs ad læata þier þioona, helldur ad þu þioonadir odrum: Eg þiñ Audvirdilegaſti Þioon, ſem æa miñar Embættis Þiónuſtu Audvirdilegrar ad giæta, bid þig, Send mier þijna Nad, ad

eg

eg uñfraiñ allt, mætti þioona þier med hreinu Hiarta, og gleima alldrei þijnum Bodordum, þar næst med Trw og Hollustu ad þioona mijnum Hwsbændum og Yfirbodurum, ei einungis fyrir Augunum, Moñunum til Giedþeckni, Helldur eftir þijnu Bodi og miñi Skylldu. Gier mig sem Eleasar i Hwsi Abrahams, og sem Jacob i Hwsi Labans, og so sem Joseph i Hwsi Potiphars. Læt mitt Erfidi blessast og luckast, ad eg ætijd þeinki, ad mier ber af mijnu litla Embætti Reikning ad standa, ad eg uñi sijdir mætti sem trwr Þioon komast til Dijrdar Frelsis allra Utvalldra a Himnum, fyrir Sakir þ:jns Blessada og Heilaga Nafns, A M E N.

Psalm.

Psalm. Ton, Dreckum af Bruñi Nædar, etc.

Drottinn JEsu Astkiæri! ei komstu ad Jordu, ad þier hier þioonad væri, i Piæaning hordu, helldur þar med ad þiena, þessum Jardneska Lijd: Eg bid þig Lid mier liena, Lijfsuñ giorvalla Tijd.

Ad uñfrañ alla Parta, þier Einum tiæe, Pioonkan af hreinu Hiarta, sem Hroosun fæe, og alldrei giori ad gleyma, goodu Bodordum þijn, æ medañ eg æ hier heima, i Utlegdar Hreisi mijn.

Hier nærst Hwsbændum veri, med Hond og Muñi, hollur hvad sem eg giore, I hvorju Sinni; Enn varist Viel ad sijna, Og Vinskap Augum Manns, Agte meir Æru mijna, og Edsta Bod Skaparans.

Gior i Abrahams Jñi, mig Eleasar, Laban og lijka siñi, hvert Lund hañs flasar, eirn Jacob: Eg sem heiti; Eirniñ Potiphars Hws, Josephs Lastvara leiti, læt þad Bænheyrt JEsus.

Æra mijn æ so grundi, ad eigi eg gio-

ra,

ra, Reikning a rijngu Pundi; enn Raun uppſkiera, ſem alla Mañraun mijki, mælandi Fogrum Ton, Guds Dijrdar gacktu i Rijki, giſtu þar Triggda-Pioon, AMEN.

Bænir fyrir þa ſem gaanga til Heilags Sacramentis.

Bæn adur Madur Skriftaſt.

GAnn Syndug Mañeſkia klem nu i Dag miñ DRottiñ fyrir þitt Naadar Auglit, bladiñ med ſtoorum Syndum, ſem yfirgaanga mitt Hefud. Jeg jaata ad eg hefi Syndgad i Himtniñ og fyrir þier. Eg er ſaa fraavilltt Saudur, tijndi Peningur, og tapadur Sonur, ſem uptſooad hefi þeirri goodu Arfleyfdiñi. Eg ſkielf og tytra, og hraediſt þiñ Doom,

om, Eg Ottast Straff Syndaña, sem er eilijfur Daudi, eg kvijdi fyrir því ad deya, eñ eg skañ-si miin þo ad lifa. Hvad skal eg tilgiera? Eg flij til þijn, DRetteñ minn og Gud minn, audur eñ Deomureñ yfir mig fellur, því þu rekur ayngvañ fraa þier er til þijn kiemur: Þu hefur sett Ydran þeim Syndugu, og hefur sendt þijna Þienara ad boda ollum Sañyðrandi Syndaña Fyrirgiefning, því aformna eg mig med þiñi Naad, ad skrifta og jaata mijnar Syndir fyrir þijnum Þienara. DRottiñ Gud minn, Uppvek mitt Hiarta til sañrar Ydrunar. Þu aalijtur Einasta Hiartans Þaunka. Gief mier audmiwkt Hiarta i Jaatninguñi, stadfasta Trw i Abeyrslu Heilagrar Aminningar og Aflausnar, aa-

glæstid

giætid Hiarta i Eftirtekt og Avertinum framűveigis. O! JEsu, Gief ad þessi Dagur sie eirn Yd-runar Dagur og Lyfernissins Bet-runar Dagur, Jea, eirn Heilagur Dagur. Sieu nu Syndir mijnar drecktar i Hafsins Diwpi thins Heilaga Bloods, hverju eg og full-komiega trwi. So gief eg og fel mig og mitt þetta Aform þier; mín JEsu, til Saluhiaalplegra Urræda og Vęskelegustu Endalyktar, i þijnu Nafni og Naadar-Trausti, AMEN.

Psalm. Tón, Himneske Gud vor HErra, etc.

Gud fyrir Augsioon þijna, Aumur jeg kiem nu fram, Harmandi Hugraun mijna, hladin med Synd og Vam, uppgeingur mier um Megn, jaatt eg þier Misgiord marga, miog i Himen, og arga, Volads Raust vel nu giegn.

Fer

Fer mier sem fornum Saudi, og Fortopudum: Son, wtsooad hefi eg Audi, og Arfleifdar bestu Von, stend þvi Skialfandi i Stad, hrædist eg Hefnd margfallda, horfandi a Doominn Giallda, Æ! hver vill aumka þad?

Eg kvijdi ofmiog ad deya, ad lifa skamm-ast minn, hvad skal þa hier um̃ seigia? Herra, Eg flij til þijn, ODrottinn Myskunamier, adur en̄ Dooinn agfellur, og Eingils Raustinn giellur, wtrek mig ei fra þier.

Ollum, sem Raud sitt rietta, Raangla-tum hier i Heim, af Heim villt Oki lietta, eg sæti Fognud þeim; aforma i Raad þvi nu, fyrir Kienimans Footum, Fiotradur Syndum liootum, Skriftast med Trega og Trw.

Æ Gud! uppvek mitt Hiarta, Ydrunar riettu til, Andans laat Audmiukt karta, sem eg frambiooda vil, I Jaatning allri minni, Eftirtekt og Trw besta, a Aflausn Prestsins festa, treystandi a Trigdir þijn.

Gief þessi goodi Dagur, gaangi til Ydrunar!

runar, ljika minn Lijffins Hagur, lægist til Betrunar, so ad mijn Synd giorvoll, i Haffins Diupp sie dreigiñ, Dreyra JEsu afpveiginn, þvi treystir Önd mijn oll.

Fel eg allt þetta Efni, og Aform i Hendur þier, so ad þig Einann stefni, hvad uñvarbandi er mier, HErra minn Hiælparafvs, oll mijn Heilla Urrædi, og Endalok þeirra bædi, añastu Eirn JEsus, Amen.

Bæn eftir Aflausnina.

Ackir giori eg þier miñ Hinneskt Hiartans Fadir, fyrir þa Nad er þu mier i Nafni minns Lausnara JEsu Christi hefur nu ad þessari Stundu veitt, þar þu hefur leyst Fiotur miña Synda, og fægad mijn Synda-Sar, huggad og gladt mitt Hiarta med heilagri Aflausn og Bodun Syndana Fyrirgefningar, fyrir Mun pijns

þijns Þienara. ÓRotten min, gief þu mier þig hier fyrer ad prijsa, Hiartanlega elska, og hier þiona. Send mier Naad þijns Heilags Anda, ad eg hallda kunne þad eg lofade i minne Jattningu, mig vid Syndunum framvegis ad sia, og i Endurnijung Lijfdagana ad gaanga, svo eg ecki Þverwdarsamlega Syndernar dryge, og þo eg syndge (þvi þar er eingen sem ei syndge) þa gief mier af Syndunum upp ad rijsa, og ad eg minnest, ad Ovirdurkvæmilegat sie þad, ad afklædast þeim fagra Riettlætesins Skrwda JEsu Riettlætis, og Iklædast apstur sviþvirdelegum Syndana Flijkum. ÓRotten min, stioorna mier i Dag og alla Tijma til alls Goods, Og med þessum Þanka vil eg nu i Dag þiggia og nordtaka Drott

ens Kvølldmaaltijd. Gud min uppfylle mijna Naudsyn epter sijnum Dijrdar Rijkdoome i Christo JEsu, Amen.

Psalmur. Ton, Í Christi Kvølldmaaltijd, etc.

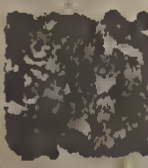

Ég giore Packer þier, þu min Gud og Fader, Fyrer Naud mestu mier, Milldur sem auglijster.

Vondsku leist Fiotur fan, Frelster mig Syndugann, Huggun i Hiartans Rann, hier af so merkia kann.

Í Áflausn mier allt gafst kvitt, Illsku Raunglætid mitt, fyrer Pioons Taled þitt, þvi er Saal minne fridt.

Giefe mier Naud þijn nu, nija Von, Elsku, Trw, so þioone Saal þier sw, sem ad Fridkeipter þu.

Eble mig Andenn þinn, ad eg vel Heitordinn, hallde, sem Herra minn, hiet vid Skrifta-Stoolinn.

Siaze mig Syndum vid, Saurge ei Eijfernid, med ferskum Synda-Sid, sodhann mitt Áform stid.

Og

Og þo eg uppæ nij, Illverki netiest i, Uppreisn mier uñ af því, aftur nær til þijn flij.

Gief mier eg gaumgiæfe, Glotunar Efne sie, Illskunne afklæddre, aptur mig Samteinge.

Saurgande Skrwda-Skart, Skaparans aungvann Part, uppsett af Elsku-Art, Önd minne Fagur-biart.

I Dag sem Ar og Sijd, eble mig Naud þijn blijd, það feste i Þæanka-Hlijd, þyggi so Kvolldmæltijd.

Uppfyll þa Naudsyn nu, næduge Gud JEsu, framűlegd i fastre Trw, festest mier Beidnenn sw.

Bæn fyrir Sacramentis Medtekning.

HErra JESU Christe! Brunñur allrar Naudar, þu Hugsvolun þeirra Þyrstu og Læknarlñ þeirra Siwku, Hiarta-

aũleg var þijn Elska, þa þu wthellter þijnu Heilaga Bloode til Foornar og Forlijkunar fyrir vorar Synder, og i Munung þũar Þijnu Jnnsetter þad Heilaga Sacramentum þijns Lijkama og Bloods, sem er Jnnsigle, og so sem þijn eigenn Handskrift þijns Naadar-Sattmæla; Þetta er sw lifande Odaudleikans Fæda Saalareñar, su dijrmæta Kræsingiñ øllum Hluttum sætari, þad feita Giestaboded; Hier til laungar nu mijna Saal og hyngrar, eim (Gud naade) eg em breyskur, eg em Overdugur, eg giet ei grauted mijnar Synder, sem eg vilde og ætte, Trwen er veik og Astundanenn til þess Gooda dapur, Hiartad er fullt m d saurugar Hugreñinga: þetta jaata eg, O DRotteñ, laat nu þiñ Krapt vera i mier

Breyskum

Breyskum mœttugañ. Laut þiñ heilaga Anda upplijsa Hiarta mitt, og giora þad breñandi, so eg medtaki nu þitt Sacramentum, eckj Ouerduglega mier til Dooms Afellis, Helldur Verduglega mier til Sœluhiœlpar. Gior mig eirn sañan Johañem, sem med Trwñi nu hvijli a þijnu Briooſti, og þadañ wtſiwge Sœtleika þiñar Huggunar Vijsdooms og Styrkleika, ad eg verdi þiñ eigiñ Limur. Sie þitt Heilaga Sacramentum, HErra JEſu, mier eitt merki og Teikn allrar Bleſſunar og Farſœlldar, Laut mig af þeſſu Merki rœda og dœma alla mijna Velferd. Fel eg mig nu miñ HErra JEſu i Bleſſudum Biargſkorum þiña Bloodu Unda. Opna mier þœr Bloodfogru Nœdar-Dyr þiñar Sijdu, eink-

um í Andlæti mijnu, so eg mætti iñgæanga uñ Port þeirrar Himneſku Jeruſalem. Hier uñ Bæn heyr mig miñ HErra JEſu, fyrir þijns Heilaga Nafns Sakir, Amñ.

Pſalm. Ton, Jeſus Chriſtur er vor Frelſari, etc.

SMiñ JEſu Ebling Dæda, Uppſprettu Brunnur meſtu Næda, Hugſvolun mæt ert Þyrſtum þu, ium ſærſiukum Lækning trw.

O! hvad varstu Elſkulegur, Önd miñi Lijfi meſt sem vegur; Nær þu Foornrdiſt Fodur þijn, til Forlijkunar Syndá mijn.

Í þa Minning Iñſett lientir, Alltaresſins Sacramenti; Og med þvi lietſt Innſiglada, allañ þiñ Nædar Sættmæla.

Er þad Odaudlegleikans Fæda, Öndu sem kann med Lijfi ad græda, fiett Giestabod og Kræſing kiær, Kraft er Sætleikans af ſier liær.

Eg em breiſkur, enn þo laangar, Ordþiæda

þiesda mijna Saalu þaangad, eitt vellur: Sijst kann so sem ber, Saargrata mijnar Jllgiorder.

Veik er, Trw sem verd ad biooda, dollt Astundan til þess Gooda, saurgad er Hiartad Syndum mest, Sieu: Eg þiess allann jaata Brest.

Laat þinn Kraft i breiskeum byggia, blessadañ Hiartad Audann þyggia, breñandi Elsku birli hann þar, Bwstadnum þeim til Velferdar.

Ei so taki eg Angur speñti, Overdunlega Sacramenti, edur til Dooms-Afellis mier, Æ! mig verdugañ til þess gior.

Johañem laat mig hier þiñ heita, Holldz þijns og Bloods þa fer eg ad neyta, blijfandi i Trw oc Brioostum þier, Blessan wtsiwgi þadañ mier.

Pad skal Teikn og mier eitt Merki, oc Myskun þijn og Hiaalpar Verki, af þvi so ræda meigi eg mest, mitt Stand upp hiedañ farsælest.

J Blood-Unda blijdur þinna, Bjarg-

korum laat mig Hæli finna, set mier opnar Dyr Sijdu þijn, Saalinn er þar med forlijkt mijn.

J Andlæti einkum mijnu, uppliwk mier Himna-Porti þijnu, O JEsu! Bænheyr uñ þad mig; J þeim Dijrdar-Sal finni eg þig, Amen.

Bæn eftir medtekid Sacramentum.

HOf og Heidur sie þier mikli liwsi Lausnari JEsu Christe fyrer þad, ad þu hefur a laatid mig verda Hluttakara þijns sæta Gleestabods, i hverju þu saddir mijna Saal, og Endurnærder mitt Hiarta. Nu er eg vordenn þitt Barn, Broodir eg Lærisveirn, giert mier nu einañ hier eftir Oraad, hverki Daudi, Disfull nie Kalvijti, ei Hold edur Heimur, þvi

þvi eg ber Mañing Blood=Benia mijns JEsu i mijnu Hiarta. I þessum Styrkleika vil eg gaanga giegnum alla Hormung, og staalfaañ Daudaañ, til Fiallsins DRotteñs, til Borgarskaps þeirra Heilogu. DRotteñ JEsu, gief mier hier epter nu soad lifa, ad aa mier staaest þad fagra Brvdar=Skart þijns Niettlætis, Og þær fagurbloomugudu Rooser og Lilliur goodra Dyda. Laat mig Synder=nar fraañveigis fordaast, sem Hogg=Orm. Geym mig fraa ollu Illu, og helga mig i þijnum Saañleika, þijn Ord eru Saañleikur, so eg, uñ sijder, mætti vera sem þu ert, med Fodur=nunn og þier, og med Heilogum Anda, svo sem þid erud Eitt, Og þetta allt sie nu og vere Amen, I JEsu Nafne, Amen. I Nafñ

Fodur og Sonar, og Heilags Anda, Amen.

Psalm. Ton, Christe vier aller þockum þier, etc.

HErra miñ JEsu heidra eg þig, med Hiartans Lofe mijnu, Hluttakara meñ hiellstu mig, ad Hollde og Blooder þinu, af hvoriu Saal mijn Sadningsann, Sem endurnærde þurstugann, I Synda-Angre sijnu.

Nu er eg Barn og Brooder þinn, Brwdur þijn eins Astkiæra, af þvi framgeing eg Okvijdeñ, ei kann mig framar hræra, Helvijte, Diofull, Hollð nie Deyd, Heimur, Ognan a miñi Leid, af er su oll Toræra.

I minu Hiarta eg Minning ber, mijns JEsu Benia Skara, i þessum Styrkleik fram-eg fer, Feila mier ei nie spara, ad Fialle-Guds mijns giora Leid, giegnum Hormung og sialfañ Deyd, Til Fodur-Landsins fara.

Gief Efi miñar allann Part, upp hiedañ mætti eg sijna, ad blessad Riettlætis

Brwda-

Brwdar-Skart, breidder a Saalu mijna; Og Liliur Dygda Lit-fagrar, liostar og fordast Syndernar; Fyrr enn mier Dægur dvijna.

Geim þu mig allre Glotun frá, gief ad eg sijdañ hlioste, Heilagañ Bwstad Himnum á; eg hañs uñ Eilijfd nioste, er þu med Fodur ædstum skijn, Anda Heilsgunnlijka þijn; þa blæs ei margt á mooti. Añ.

Bæn Þungadrar Kviñu

MYskunsame, Naduge Gud og Lijknsame Fader, Þu sem i Upphafe Skapader Mañ og Kviñu, og baudst þeim ad aukast og margfalldast. Eg þijn Ambaatt, sñ og formerke, ad eg er epter þijnum Vilia Oliett ordenn og Avaxtarsenn, hvad mier fyrst Ordsok giefur þ tt Almatti ad þrijfa, sem og þijna G'ædsku. Bleſſud

og dag samleg eru oll þijn Verk vor
um medal. Eñ med því þu hefur
vegna Syndana uppalagt Bar-
ns-Mædrunum Sott og Harm-
kvæle, Því bid eg þig, miñ Drott-
eñ, hvors Kraptur er i Breyskum
Mættugur, Þu sem eingvañ læt-
ur yfir Regn freistast, vertu mier
nu Nædugur og Naalægur, styrk
mig, Stijr mier og Sttoorna, so
eg ratti ecki i netrn Hæska, edur
mitt Foostur. Vernda mig fraa
Dtoflenum og allre Olucku, Sli-
sum, Føllum, Heipt og Reide, og
ollu skadlegu. Leys mig og greid
i Hagkvæmann Tijma, Gief ad
allt tilgaange Skaplega og naatt-
urlega miñ mijn Efne, og ad mitt
Foostur, þa i Heimenn fædest, mæt-
ti, fyrir Heilaga Skijrn, mijn-
um Lausnara JESU Innplant-
ast,

aſt, og þitt Oſka-Barn verda, verde þiñ bleſſadur Vilie aa mier. Uppfyll mitt Fooſtur med heimugleg-um Krapte Hellags Anda. O! HErra JEſu, þier Offra eg nu og gief mig og miñ Lijfs Avoxt, Yferdreif haun med þijnu Bloode. O! DRottenn, yfirgief mig ecke, Og laat mig ſtøduga ſtanda, hvornenn ſem þu med mig høndlar. Gief allt mætti ſkie þijnu Nafne til Dijrdar, eñ mier og mijnum Lijfs-Avexte til Farſælldar, Fyrer Lijf og Saal, Amen.

Pſalm. Ton, Mitt Hiarta hvar til hriggſte þu &c.

FJartans Faderiñ Heilagi, hvor i Upphafi ſkapadi, Mañ Kvinnu og Bodi battſt, Mofium Heims ad margfalldaſt, Mandat þetta ſtendur ſo faſt.

Hier nu formerke aa Hogum mijn, Heilogum eptir Vilia þijn, Avaxſtarſom eg er,

Ordsok su miog æmiſier, ad Almætti þitt prijſeſt af mier.

O! hvad Dæſamlig oll þijn Verk? O! hvorſu Mættug Hondiñ ſterk? Eñ fyrſt ad fieckſtu ſagt, oſs þad ſkylde uppælagt, ſem audur hofdum Syndena vakt.

Miſ Gud þiñ lættu Mætti i tie, Mættugur hvor i Breyſkvum ſie, Ei freiſter þſir Megn, Bertu mier þvi Giædſku giegn, gior ei oſþungt Sorganna Regn.

Umñ Nad þijn bædi og Nælægd bid, Naudſpentre ſijndu DRotteñ Lid, Hæſkeanum fræa mier hritt, allañ Voda og Banſa ſtitt, Vardveit eirnenn Fooſtred mitt.

Greide miñ Hagañ Giædſkañ þijn, gief ellt Skaplega umñ Efne mijn, Falle, Sem fara ber: Fædt eins þegar Fooſtred er, Fride og Bleſſan næe hiæa þier.

Fyrir Obijrn eins læt aſlaugaſt, og JEſu mijnum ſamteingiaſt, Oſka-Barn þad ſie þier, Anda DRotteñs Aſtgiafer, audſyn þvi, enn Vilia þinn mier.

Offradu þier þa Eigu mijn, yfirdreifdu

med

med Bloodi þijn, Andar-Heill ærstwdlig, Hiælpa eg standi Hreistilig, hvorninn sem þu breiter vid mig.

Allt so verdi til Eru þier, enn ad Farsælldum þvi og mier, sañe þad Sæl og Lijf, ad ockar siertu einka Hlijf, Eg æ medann Fulltrwa blijf, Amen.

Andvarp Jodsiukrar Kviñu.

HErra JESU! Kom til mijn og hiælpa mier nu, Þvi Hormungiñ og Neydinn hefur spent mig. O JESU minn Lausnare! Leys mig og lætt mijna Hrigd snwast i Fognud, og mijn Harmkvæle i Hægd. O! sæte JEsu, eg hroopa til þijn, Bænheyr þu mig og gief Farsælañ Enda mijñar Eymdar. Gud mijñ Skapare blesse mig, JEsu mijñ Frelsare

re Fride mig, Heilagur Ande miñ Huggare hresse mig. I þier Drottenn er oll mijn Von, þar fyrir lætttu mier allerei neitt til Skada edur Skañar verda, Amen,

Psalm. Ton, Guð Miskunne nu ollum oss ete.

O! Herra JEsu hiælpa mier, Hormung og Neyd mig speñer, O! HErra JEsu hiæl mier ver, Hrigda þvi Lijfed kieñer, O JEsu liwse Lausnariñ, Leys mig af þwngre Pijnu, O! JEsu fell i Fognudiñ, færlega Sorgar-Lijnu, Hægd veit Harmkvæle mijnu.

O! JEsu hafdu a mier Gæt, añist mig Nadd þijn rijka, O! JEsu sælañ Enda læt, Eymdena fiña sliyka. Bless mig Fade, Frelsare miñ, Fridar sijns ei mier neiter: Heilagur Ande Huggariñ, Hressingar best mier leite, Og good Afdrif Von mijn veite, AMEN.

Packargiord Sængur-Kvinnu. Hiar-

MJartans Lof og Heidur sie þier miñ Allra Sætasta DRottiñ, þar fyrir, ad þu hefur lœtid mig med Gledi og Fognudi sia miñ Lifs Avœxt, og Eina Riettskapada Mañeskiu af mier i Heimiñ fœdda, Þu hefur sundurslitid mitt Hrygdar-Seck, og mijna Sundurmœrdu Bein Gladvœr giort. Eg miñist nu ei miña Harmkvœla fyrir Fagñadar-Sakir. O DRottiñ! Pitt Lof skal jafnañ vera i mijnum Muñi. Eg vil tala uñ þijnar Dœsemdir, og frañtelia þad sem þu hefur giort vid mijna Sœl. Frañveigis bid eg, miñ Gud og DROTTiñ, So sem þu hefur þad Goda vid mig og mijna Barn-Knud uppbyriad i Skeptmiñi, og Heilagri Vatns-Skijrn, sem er Endurskepun Christenna

Maña,

Maña, So gief miér aptur Styrk og Hresíng, ad eg kuñi þier-í þijnu Hwsi ad þioona, og mijns Embættis og Hwsstioornar Erfidis ad giæta í þijnum Ottа. Gief þu og so þessari minni Barn-Kynd, ad hun mætti þiñar og þiña heilogu Eingla Verndar njoota í Veku og Svefni. Vardveit hana fyrir Dioflinum, Obreinum Ondum, og allri Olucku. Þu Svefnlausi Hyrdir-iñ, Vak þu yfir hvi, Veit hvi eirnu-iñ Vard og Spekt, Vext og Proska, Vit og Skyn, ad hun, so leingi hun lifir, mætti aukast og proo-ast í þiñi Kyñingu, og allu Goodu, so hun mñi sijdir med mier, mætti sia þijna Goodsemd a Landi Lifandi Maña, I eilijfri Dijrd og Sælu. DRottin heyr þu mijna

Barn,

Barn, og lætt mitt Akall koma til
hijn, AMEN.

Psalm. Ton. Giorvoll Christniñ skal gledjast nu

I Hiartans Gruñi heidra eg hig,
HErra sem Nad mier tieder,
mijns har Lijfs Avoxt lietstu mig,
lifandi sia med Gledi, Riettskaptri fædd-
añ medur Mynd, margt fleira Gott heirri
Barn-Kynd, Andlegt af Alud lieder.

Hrigdar miñ slitid hefur Seck, hrester
vid Beiniñ mordu; Nær sem i Fangid
Gledinn gieck, gleimast Harmkvælinn ur-
du: Lof hitt skal Gud i Munni mier, Mik-
ladar hijnar Dæsemder, fyrir Foolkinu
a Jordu.

Blijdur framveigis bid eg hig, byriad
i Skopuninni, gott vid Barn-Kynd mijn-
a og mig, mest tho i Vatns-Skijrninni,
Stadfest, so hresst i Hwsi hijn, Hws-
Stioornar lijka Standi mijn, Heidur hiñ
Heilbrygd inni.

Barn-Kynd hessari legg hu Lid, liwf-
ur i Voku og Svefni, hvorskins Olucku

hlijf

hlijf þvi vid, Holldſins bleſſandi Efni; Vext gief þvi, Vit, Skyn, Værd og Spekt, ſo verdi Gudi og Monnum peckt, Lijfſins med Lucku-Giefni.

Ummwra þad med Einglum þijn, uppfræd i Kynning þinni, þvi meiri Proſka i þeſſu ſijn, ſem prouaſt ad Lijfs-Efiñi; So ad þier Lokſins lendi hiæa; Og Lambſins Brwdkaup fæi ad ſiæa, uñ Alldir i Eilijfdinni, Amen.

Huggunar Bæn peirrar Kviñu, ſem fædir ſitt Barn Andvana.

Myſkuna þu mier, miñ Gud, eftir þiñi Myſkunſemi, og eftir Mykleik Myſkunſemda þiña, afmæa þu mitt Ræangiæti, O DRottiñ! med þvi þu hefur nu reyndt mig med þeſſu Mootlæti, ad þu lietſt mig ei mitt Afkvæme

me med Lijfi ſiau, þau gief mier ſtod-
uga Poliñmædi þeſſum þijnum
Vilia ad taka, þiñ Vilie vard, eñ
ecki miñ, DRottiñ miñ; vardveit
mitt Hiarta frau allri Eſaſemd
uñ Saluhiaalp miñar Barna-
Kyndar, gief mier ſtadfaſta Trw til
þiñar Heimuglegrar ſem Opiñber-
legrar Naadar-Verkunar. AE
DRottiñ! Eg trivt, eñ auk mijna
Trw, og hiaalpa miñi Vantrw.
Þu hefur ſagt: Leifid Börnunum
til mijn ad koma, Pad vär þitt
Handa-Verk, þad var þier, i mij-
nu Lijfi tñeluckt, gieſid. Þvi
trw! eg miñ HErra JEſu, ad þu
hafir þad med þijnu Blodi yfir-
dreift, og med heimualegum Krap-
te þijns Heilaga Anda upplijſt.
Drottiñ gled mitt Hiarta og mijn
Bein, ſem þu hefur ſundurmarid,

Þu

Þu gafst, Þu burttooksst: Sie þitt Nafn blessad. Uñ mier, miñ sætt JEsu! ad melga þetta mitt Barn med Lijfi, Gledi og Dijrd sia uñ sijdir i Himnarijki. Eg bid og segi: DRottiñ miñ, Verdi þin Vilie so a Jordu sem a Himni. Og eg aftur bid: Eigi leid þu oss i Freistni. Og i Þridia Stñ: Helldur frelsa oss fra Illu, fyrir JEsum Christum vorn DRottiñ og HErra, AMEN.

Psalm. Ton, Settu mijn Sæl i Þanka hier.

MYskuna DRottiñ miñ Gud mier, Myskunsemd eftir þinni, sem allt Rænglætid afmaer, af Nadar Goodsemdiñi, þu hefur reynt mig Mootgaung med, mitt lietstu fædast Afkvæmed, leidt fra Lijfs Hræringinni.

Þo giefdu Poliñmædi mier, miñ þijnum teingdu Vilia, hann vard, sem hlijddi

HErra

HErra þier, hiñ miæa eg fyolgiñ dylia; Aſ ſnijd mitt giorvallt Eſa-Par, umm Velferd miñnar Barn-Kyndar, enn Orſok laat allvel ſkilia.

I Athugun mier ebldu Trw, æa Naade-ar-Verkum þijnum, æ! minni Veiki vid-hiaalp þu, og vorkieñ Breiſkleik mijnum, Borninn fyrr til þijn bodader, Barn var og lijka giefid þier, mitt þetta i Moodur-Leynum.

Þvi trwi eg Herra hafir þad, med helgu þijnu Bloodi, yfirdreift, ſkijrt og af-laug-ad, Uppruna Syndar Moodi, Hiartad og Bein laat Heilbryggd giord, Herra ſem vo-ru ſundurmord, i ſeingnu Rauna Floodi.

Þu bijttir og i burtu tookſt, bleſſad ſie Nafn þitt fæta, þu grættir bædi og Gledi jookſt, græddir og vannſt uppræta; Gief mier Barnid minn Gud ad ſiæa, Glad-vært i Dijrd þier ſiaalfum hiæa, mig virdſt þar med þvi kiæta.

Eg bid ad verdi eins æa Jord, og i Hæd-um þiñ Vilie, vñur er Bæn eñ aftur giord,

oſs

oss Naad þijn Freistni dilie, Pridia: Frelss ollu Illu fræa, æ! veit þad DRottinn Himnum á, Trwar þo Skrafnuskilie, Amn.

Bæn Freistadrar og Sturladrar Persoonu.

VI DRottin, Myskuna mier Aumri Mañeskiu, og lijst til mijn þijnum Naadar-Augum, þvi Votnin gaunga in ad minni Saalu. Mijnar Syndir eru uppreinignar yfir mitt Høfud, Diofullin skielfer mig, Helvijtis Ogn er fyrir mier, Daudin ofbijdur mier, Syndirnar særa mig, og Elldur þiñar Reidi sijnist mier uppteendradur. Eg skielf og tytra, Ja mier sijnist i þessum Freistingum sem biin Myskun hefi Enda teken og þijn Reidi vilie mig allt ung-

is

is uppeta, Eg villde giarnañ daud-ur vera, eñ eg kvijde þo fyrer ad de-ya. Avi; Hvad skal eg tilgiora? Öll Mañleg Raad og Hiaalp er-wte, Hvsrt skal eg flija? Til þijn, DRotteñ JEsu, sem freistadur va-rst, og sigradver Freistingarnar: Til þiña Foota skrijd eg, sem ein Hund-Tijk til stjns Herra, Flijtru þier DRotteñ og frelsa Saalu mijna, fyrer þiñar Myskunar Saker, Laat mig ecki orvijnglast i mijnum Synd-dum; tak þessa Freisting fraa mier, gief mier breiskum þiñ Maattug-ugañ Krapt ad standa og strijda. Riettu ad mier þijna Hønd sem Petro, þa hañ ætlade ad sockva i Vatnenu: wtslock þu Ellds Baal Freistingaña, wr Ofne mijns Hiar-ta, og laat Svolunar Daggar-Bla-þijns Heilaga Anda svala Hiarta

mijnu, Gief Freistinguñe þañ Enda, ad eg fare vel stadest. Laat þitt Heilaga Hiarta-Blood hressa mitt Hiarta, Gief mier ad strijda gott Strijd, so eg i þier, þu Diofulsins og Daudañs Sigrare, Sigureñ odlast meige, Amen.

Psalm. Ton, JEsus sem ad oss frelsade, etc.

Vi, Drottenn Miskuna mier, Mañeskiu aumre þiñe, og lijt til mijn af Hædum hier, Huggunar Augsijniñe, Freistinga Votneñ feikeleg, fast ad Sæluñe þreingia, Syndaña Byrdiñ sama. Veg, saart vill Hofuded streingia.

Diofull mig skielfer; Daudenn slær, Daglegu med Ofbode, Sær-Ogn Helvijtis setst mier nær, Syndaña meider Reide, ofañ a þetta Elldur þiñ, uppte ndradur i Bræde, audsijner mier þañ Avoxt siñ, Eg skielf og titra bæde.

Freisting mier sijner þesse þad, þijn Myskunn

un sie i Eyde, og mig vilie i añañ Stad, uppera so þijn Reide, kijs eg þvi Daudans Kaleik mier, kvijde eg þo vid ad deya, Avi, hvort skal eg horfa hier? Hvad skal eg giora og seigia?

Mañleg Hiælp oll fyrst wte er, Eg skynia Ræded besta, flya til hañs og flijta sier, Freistne sem þolde mesta, Yfirsiñande allt þad Strijd, ertu þad JEsu goode, ad þijnum Footum þvi eg skrijd, þiñar i Nadar Floode.

Sem Hund-Tijk til sijns Herra sier, horfi eg ar Myskun þijna, far þvi af stad og flijttu þier, frelsadu Sælu mijna, Þrvijnglun læt mig ecki fæa, i mijnum Synda Vanda, Tak mier helldur þa Freisting fra, Frijskur so mætti eg standa.

Bijt þijnum Krafte beyskre Aund, bareft ad Farsæl giete, riett mier so þijna Hiælpar-Hond, Haulf-sockn:m eins og Petre, wtslocktu Hiartans Ofne wr, Eilds Bælid Freistingaña, ÞRotteñ þijns Anda Daggar-Skwr, dreifest mier Gieds uñ Raña.

Freisting gief Enda fæe þañ, Farsæll eg stadest giæte, Hiarta-Blood þitt mijns Hiarta-Rañ, hresse og endurbæte; giefdu medañ eg giste hier, gott Strijded jafnañ heige, so ad eg lox i siælfum þier, Sigureñ oblast meige.

Trwarstyrking Þess Sturlaba.

VIJkid j burt, uñ Hæl-siwist og til Skañar verdid mijner Ovinner, burt þit Diofull Daude og Helvijte, med þeirre Oguan og Ahlaupe, þvi Drottñ hefur heyrt mijna Bæn, Drotteñ er mier til Hægre Handar, hañ er mitt Hiartans Traust og Hlutskifte; eg hrædest nu framar eingva Olucku, þvi eg er þar viss uppca, ad hvorke Hæd nie Dypt, edur nockur Hlutur, og elngiñ Skiepna fær skiled mig

mig vid Guds Kærleika i Christo JEsu. Daude, hvar er þin̄ Sigur? Helvijte, Hvar er þin̄ Broddur? Lof sie Gude sem mier hefur Sigurein̄ giefed fyrer Jesum Christum, AMEN.

Psalm. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sal.

SIJked i burt, Vended fra mier, verded til Skamar Oviner; burt þu Diefull og Daudi med, daudurt og rijmi Helvijted, ei framar ytid Ogn til mijn, Ahlaupi, Slægd nie Viela-Pijtz, Gud þvi Bænheyrir Borniñ sijn.

DRottinn er mier vid hægri Hlid, hañ er mitt Trwar Atkierid, Adstod, Hlustskifti og Hiartans Traust, hrædist þvi Sal mijn Vafalaust, aungva Olucku og aungva Neyd, af þvi hun Vonar setur Leid, til Lids Drottinns i Lijfe og Deyd.

Hæd, Dypt, Skiepna nie Hluternar, Himins og Jardar, viss eg er, ei kunna ad skilia ockur nu, allra kiærasti min̄

JEſu, Helvijtid, Brodd ei hveſſa kann, hvorgi neirn Sigur Daudinn fann, Gudi ſie Lof ſem gaf mier hann, Amen.

Bæn peſs ſem miſt hefur ſinn Aſt-Vin.

MYſkuna þu mier, þu Myſk-unſamaſtt Gud, þu Naud-Hiælparin̄ Naudſtaddra, og veit mier Hialp og Adſtod, þvi eg em Einmaña og Fauræadur, og er erdin̄ ſem Nættugla í Eydi-Hwſum og ſem Einmana Fugl æa Hws-Pekum. Drottin̄, þu burt-tookſt mun̄ Aſt-Vin, han̄ var ad ſø-kia þin̄, þu gafſt han̄, þu burttookſt han̄; Sie þitt Nafn Bleſſad. O! JEſu, Þu ſætti Lyknar-Bruñur, Svala þu minum Sorgfullu Hiar-ta, og ſtill minna Angiſt. Lijt til

minn

mijn þeim sama Naadar-Augum, sem þu leitst til þíñar blessudu Moodur undir Krossinum graatandi, og send mier Adstod. Jaa, vertu skaalfur mier og mijnum bad besta Forspar t allri Neyd. Hugga mig med þeim Ordum er þu huggadir þa Sorgfullu Eckiu til Nain. Gief mier þijn Naadar-Fyrirheit, sem þijnum Lærisveinum, ad mijn Hrygd skuli sn wast t Fognud. Sundurslijt mín Hrygdar-Seck, og gled mijn sundurmærdu Bein. Gief mier heilaga Polúnmædi ad hessum mijnum Taara Saud-Tijma, ad eg med gladværri Von vijdt Upp-skieru-Tijma ellijfs Fagnadar, ad eg meigi þa sia og lijta mijna undañfarna Astvine, og med þeim lofa þig og dijrka um eilijfar Oendañlegar Alldir Allda, Amen.

Pſalm. Ton, O Chriſtiñ Sœl nimhugſa fyrſt.

HJer Dottiñ Myſkunſamur vert, mœdd-
ra ſem Naudhialparin ert, hreſs mig Ein-
mana i Hormum mijn, hier ligg eg Fœrœd
Skiepna bijn.

Eins ſem Nœtt-Ugla vrdin er, i Eydi-Bœl-
um ſkijlir ſier, og œ Hws-Pekium uppi þar,
Einmana Fugliñ ſtaddur var.

Eirn i burt tookſtu Aſt-Vin miñ, Eigiñdoom,
Gud, ad ſoñu þiñ, hañ gaſſt, og rycktir hon-
um frœ, heidraſt þitt bleſſad Nafnid œ.

O! JEſu Lijffins Leidtogi, Lijknar-Bruñur i
Neydiñi, ſvala mijns Hiarta Sorgar-Pijn, ſefa
og ſtill þu Angiſt mijn.

Alijt mig Nœdar-Augum þijn, Eins og fyrr
Cœllrar Moodur-Pijn, Kroſs undir Galga
grœtande, gief mier ſo Styrk af Hadeñe.

Vertu Gud mier og mijnum þœ, meſta For-
ſpar nœr liggur œ, Æ! breyt i Huggun eins vid
mig, og Eckiu Naums tiœdir þig.

Sem Lœriſveinum, ſoo mier veit, fœtuſt þijn
Nœdar-Fyrirheit, ad Hryggd i Fognud hverfi
miñ, hiœlpi þvi Mœli Kraftur þiñ.

Slijttu Gud Hryggdar-Seckiñ miñ, ſo gled
og Bein mijn Daud-mariñ, þeſſi Sœd-Tijmiñ
fœradi, temie mier heilagt Polgia di.

Ad eg i Von og Aſt œ þier, Uppſkieru Tijmans
bijdi hier, Eiliifrar Gledi, og aftur þa, Aſvini
mijna fœi ad ſiœ.

Og

Og med þeim lofa uñ Allder þig, Astar Preñingeñ Guddoomlig, Anda mier Kraftur uñe þiñ, Andleige Saalar-Brwdgumiñ, Amen.

Sioofarande Mañs B.

Almæattuge, Myskunsame og Naudarrijke Gud, sem stiornar og stiyrer ollum Hlutum, þu sem ert Herra Himens og Jardar, Vatnanna og Siæfarins, þu hefur ad sonnu i Upphafe allar Skiepnur undir Mannsins Fætur lagt, eñ vegna Syndareñar hliootum vier med Mædu og Erfide vorrar Næringar ad leita. Og med þvi eg æa forma nu i þijnu Trauste eina Hærtusama Sioo-Ferd ad byria, epter þijnu Bode og Orde, þvi bid eg þig, miñ Drotteñ uñ, Naud og Hiaalp, Hlijfd og Blessan, æa þessari miñi Hærtusomu Reisu. Vertu ofs nælægur, og laat ofs sem brwkum vora Hendlan æa Stoor-Votnunum, siæa og reina þijnar Dæsemder. Bevara vort Lijf og Sæl, Skip og Goz fræa ollum Hæska. O! HErra JE-

su, still þu bædi Storm og Sioo, so sem þu giorder, þa þu varst a Skipe med þijnum Læriſveinum. Bevara oſs fyrir Brime og Blind-Skerium, skadſomum Fiſkum og Siooreifurum. Gief oſs Kyrd, Hægd og Logn. Bleſſa þu eirniñ vort Erfide og Veidarfære, sem Petre. Gief oſs gooda Hofn og Lending, þa vilium vier til Lands komner, af Hiarta ſyngia og seigia: Þockum DRottne sem Dasamlega Hlutte hefur vid oſs giort, þvi hañs Myſkunseme varer Eilijſlega. Þier befolum vier oſs nu med Sælu og Lijfe, Skipe og (Gotze) Veidarfærum, til allrar Umſioonar: Drotteñ heyr þu vora Bæn, og laat vort Akall koma til þijn, Amen.

Pſalm. Ton, Ad vdka gott med Æru, etc.

O Gud Zebaoth Ædſte, allra Hluta Stiornariñ, Himens-Roos, Jardar hærſte Herra og Magtar-Konguriñ, alla Kynd oſs þu giefur, Edla-Lind, ſkapt sem hefur, leñ Mañſins Synd, Mædu ad naa heim krefur.

I DRotteñs aſet Otta, adkreſiande Naudſyn mijn, Eina Siov-Verd ahætta, efter Nard-

ar-

ar Bode þijn, þvi bid eg, þu mig blesser, þenan Veg, eñ þo hvesse, ad farsælleg, Foriñ endist þesse.

A Reysum Vatna risar, reyna þijnar Dæsemder, uñ oss og eirniñ lijka, eñ Nælægur vertu hier, Sæl og Lijf, samt bevara, sierstu Hlijf, Beite og Skara, Jlt burtdrijf, Eingla Filgd ei spara.

Storm og Siov still i Skordum, Sterka Farar Heilliñ mijn, Gud so sem gierder fordum, goodu Lærisveinum þija, Blind-Sterium, Bæknum forda, og Ban-Fiskum, Logn Vidskorda, Reisurum, bæg med Afle Orda.

Verkiñ og Veidarfære, Vor (sem Peturs) blessa þu, i Hosnet Hiælp þijn bære, hana Fiolduum prijsa af Trw, og packa þier, Giædskañ goodra, Gott sem Lier, Verndiñ piooda, Landsaster, Lofgiord þa frambiooda.

Sæl og Lijf Son Guds kiære, samt Lijfsins Utriettingar, Gotz, Skip og giorvoll Fære, giefuni þier til Umsioonar, Bæneyr þu Beidne mijna, byrg ei nu, Mysku þijna, O JEsu, æ oss laat þad hrijna, Amen.

Ferdamanna Bæn.

Þijnu Blessada Nafne D Rotteñ miñ Lausnare, æ forma eg mijna Reysu: O Þu farsælaste Forunautur

tur og Leidtoge, Kom þu til mijn, og leid mig til og frá med allre Farsælld, so sem þu giorder Jacob Forfodur, og þeim Ungra Tobiæ, hverium þijner Heilager Englar fylgdu og Leid vijsudu. Bevara mig DRotten bædi á Sælu og Lijfe frá Ovedrættu og Lopt-Elldingum, Reidarþrumum og ollum skadsomum Lopts og Jardar-Ondum, frá Vatns-Straume og Voveiflegum Skada, Villudijrum og vondum Reifurum, frá allre Olucku og Slysum, Einkum fyrer Diofulsins Afalle og Svikum. Lát þijna Heilaga Engla leida mig og alla þá i miñe Ferd eru, og bevara i Voku og Svefni, á Hestbaki og Fæti, gief mier Farsælld og gooda Framkvæmd mijns Erendis, uppvek gooda Menn mier til Greida og Goodgiorda, þá er eg hitta kann, Bleſſa mitt Efterlætęd Hws og Heimile, so eg med Glede meige þad aftur siá Heimkomande, Bevara mig frá vondum Selskap, Brádum Dauda og allre Kvol. O! DRotten̄ verdu med oss

ollum

ollum ad Vegferdar-Reisu vors Lijfs, og uñ oss med Glede ad nad vorurietta Heimile og Fodur-Lande Farsælu ad Himnum, þu sem Lifer og Rijker Eirn og Preñur Almaattugur Gud ad Eilijfu, Amen.

Psalm. Ton, Pa Barned JEsus i Bethlehem.

FArsælaste Fylgiareñ, og Forunautur goode, Nu til Reysu Naudsyneñ, i Naadar þiñar Floode, kiemur mier: Þvi kom til mijn, krijng mig breidest Verndan þijn, med Eingla Fylgd ad giætre, þeirre er Jacob þu riedst tiad, þar med ungum Tobia, af Guddooms Myskun mætre.

Blijdur Gud mig bevare, bæde ad Sælu og Lijfe, Vid Ovedraattu, Ahlaupe, og ollum Voda hlijfe, Elding, Prumum allre Neyd, Oluckuñe, braadum Deyd, og Ondum Illgiordaña, Villu-Diirum, Vatna Straum, Voveifiegum Skada Glaum, og Rauna-Reisaraña.

Einkum Diofuls Afalle, ollu fraa mier buga, Lidsemd Eingla ad Leideñe, laat nu þiña duga, i Voku og Svefne, a Fæte og Ferd, Farsæl Reysa ad verde gierd, gooda Meñ til Greida, uppvekstu mier, Elskañ trw, Esterlaated Hws og Bw, Blessan virdstu ad breida.

Aftur so mier audnest þad, allt med Glede ad fiña, Vondra Felskap vijk wr Stad, fra ad Velat Foota miña. O DRottenn vertu ollum oss, allra

Lijfsins Reysu-Hnoss, Biærg og Lid leggiande, Lofsins gief ad lendum vier, Lof færande sialfsum vier, aa fostu Fodur-Lande, Amen.

Sinks Manns Bæn.

Rotteñ Gud Myskuna mier og straffa mig ecki i piñi Reidi. O JEsu! Lausnare peirra Sinku, lækna mig, þvi eg em veikur, Lækna mijna Sæl sem mieg er hrellð; þvi þar er eingeñ Fridur i mijnum Beinum: Hiartad skielfur, Lijkameñ þiaest. Vægdu mier DRotteñ; Snw þu aftur og frelsa mijna Sæl. Mijnar Synder þær særa mig, seigdu þvi so til mijn, miñ DRotteñ: Vertu Hughraustur Sonur, þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Eg bid, stin og andvarpa, lijkna þu mier O JEsu miñ Lausnare! riettu ad mier þijna Hialpar-Hond, þvi hier er eingeñ añar sem hialpar. Gief mier Poliñmæde ad þreya þar til þijn Stund er komenn, þeñan Vijnbrest ad bæta. Vardveit mig fyrir ollum Djofulsins Freistingum,

Mis-

Missijningum, Rænuleyse-, og allre Ó-
Poliñnæde; Linadu mijna Eymd; Gled
mijna aungræda Sæl. Allrahellst gief
mier stoduga Trw, allti Daudañ, og þeg-
ar eg skal hiedañ fara, þa leid mig giegnum
Daudans ytstu Myrkur, til þess eilijfa
Dijrdar Liooss i Himnarijke, Amen.

Psalm. Lon, Allt eins og Blomstrid eina, etc.

LJwse Lækuareñ Synda, Lækna þaũ veikurer,
Luñ Sær eg hese ad binda, aflegg þvi Plæst-
ur mier, Sæleñ bijr Hrelld i Hiarta, Hiartad
fiœlsande misg, Lijkamans lwder Parta, Les
Beineñ Orooleg.

Vægdu mier DRotteñ bijre, DRotteñ Gud
aptur snw, Ressing sijst Reide stijre, Reidast þo
taker nu, drygdar miz Synder særa, leig þvi til
mijn i Nœd, bet þig vel Barn mitt kiæra, Brot
eru þijn afmœd.

Eg stin audvarpa og veina, O JEsu lijkna
mier, rietta mi Hiœlpar Hond þijna, Hiœlp sñ-
ur giorvoll þver, gief Poliñmædi mæta, medañ
þijn Stund er ei, þeñañ Vijn-Brest ad bæta, best
under þad eg dey.

Disfuls mier Fœre forda, Freysine og Mis-
sijning, geim mig til Giorda og Orda, giorvall-
añ allt ufñ krijng, med Rænu og Pole ad preya,

þar

þar til Stund Eymda dvijn, Strijded vel styrk ad heya, sturlada Sælu mijn.

Ortu mier Trwa uñu, allu framar i Heim, Da bvona mikast muntu, mijn best i Esnum þeim, undañ þa gack hiñ goode, giegnum þañ myrkra Hil, so fæe eg i þijnu Floode, Farsælldar komast til, Amen.

Andvarp Christeñar Mañestiu under Andlæted.

O! Miñ Allra sætaste JEsu, Kom þu nu til mijn, og vertu mier Nædugur, Opna þu miñe Sælu Dyrnar til Eilijfs Lijfs, Amen.

O JEsu, Lœat hiñ Sarheita Blood-Sveita, er þu wthellter i Grosgardenum, mijkia nu miñ Sarkallda Dauda-Sveita. O HErra JEsu! Medtak þu nu mijna aumu Sæl, hværia eg fel i þijnar Hendur, Amen.

Vers. Jon, Þa Jsrael foor af Ægypto, etc.

Hiñ kiæraste JEsu kom til mijn, kveinandi Sæleñ bijdur þijn, Nædugur Nealægd finnu, opna heñe Dyrnar Eilijfs Lijfs, Afleystre Maudum Holldleggs Kijfs, Amen hier undir settu; Gief hiñ blessadur Blood-Sveite, brosteñ af hjer i Grasgarde, Sar-heitur mijke Sarkalldañ, Sveita, mier Daudeñ verka kañ! Æ medtak nu þa aumu Önd, Eg sem, Gud, fel i þijna Hend, Haleluja, Haleluja.

Nid-

Nidurlag allra audurskrifadra BÆNA.

Þessa mijna Audmiwka Bæn, fyrir Gud i Himiniñ framsetta, bid eg þig miñ HErra JEsu frañ ad bera, og hana Packnæmilega og Aheyrilega giora, So hun i þijnu Nafni Jæa og Amen verdi.

Versid, Ton, Psalma-Book so skal Enda, etc.

BÆna Foorn mijn framsetta, fyrir Gud Himna-Rañs, Eg bid þig upp ad rietta, O JEsu miñ til hañs, af Hiarta audmiwk mijnu, aheyrileg ad sie, Og ad i Nafni þijnu, Amen sitt tilsetie, Amen!

Psalmur af Sio Ordunum CHRISti. æ KNOESERUM.

Mæa sijngia sierhvert Vers æ hvorrium Degi Vikuñar, Kvølld og Morgna.

Giordur af B. M. S. Bæck.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Suñudagur.

Þu sem badst Fridar fyrir oss, Foduriñ þegar þiecksti æ Kross, þig bidium vier uñ Naad æ Nei, I Nafni þijnu segium þvi:

Framferdid illa fær i Forlæt Drottiñ Fremlag, Farsæl giorvallañ ferdid liðott, Fadma oss ad þier, so verki rooll, Liffsins Hag. Og gief oss allum Og gief oss allum goodañ Dag. goda Rooll.

Manudagur.

Moodur hiñi sem Forsvar fieckst, folur hegar ma Krossi hieckst, laattu mig eirniñ Forsvar far, Frelsari miñ hier sialfum hia.

MiñGud had sijn a mijnum Hag, mitt Blessa Rand og Viñulag.
Birtu had Forsvar haatt og hliooit, hiolkradu mier so verdi rott,

Og gief oss allum goodañ Dag.
Og gief oss allum gooda Noott.

Pridiudagur.

Ræningiñ bad, og forir had fieck, fra Myrkrunum i Liosid gieck, HErra, eg eins af Hiarta kijs, hia hier ad vera i Paradijs.

Laattu had mijnum hepynast Hag, ad hlioote eg foddañ Giæfu-Plag.
Lijffsins og Dauda Mid er miosott, mijnum vidhalltu Sealar-Proott.

Og gief oss allum goodañ Dag.
Og gief oss allum gooda Noott.

Midvikudagur.

Yfirgiefiñ kvad Son Guds sig, soddañ af Hiarta gledur mig, Yfirgiefa mig ecki kañ, Yfirgiefiñ forst giordisst hañ.

Yfirgiefdu nu ei miñ Hag, Aformid Verk nie Brenalag.
Yfirgiefa mig alldrei maatt, O JEsu miñ ma nockurn Haatt.

Gief mier har uppa goodañ Dag.
Gief mier har uppa gooda Naatt.

Fimtudagur.

JEsus a Krossi þyrsti þig, þad lietstu JEsus þressa mig, Þorstiñ þiñ verki þetta mier, þyrsti mig jafnañ eftir þier.

Svala hier mijnum Saalar Hag, sijdañ mig uppi Hædir drag.
Og gief oss allum goodañ Dag.

Svaladu miñi Saalu skiott, Sofa-lattu mig vært og rott.
Og gief oss allum gooda Nott.

Fostudagur.

Fullkomnad sagdir fordum þa, Fullkomnad seigdu aftur nu, Fullkomnun þa eg helld mig vid.

Fullkomna nu med sama Slag, Siñelsid mitt og Verka-Lag.
Og gief oss allum goodañ Dag.

Fullkomnad lætta Fadir brattt, Fullkomna prælnum vægd og sætt.
Og gief oss allum gooda Nætt.

Laugardagur.

Frelsari miñ sem Fodurnum, Foolst þijna Saal a Krossinum, mig fel þu lijka honum i Hond, Heimilid gisrvallt Lijf og Önd.

Allt mitt Tilstand og allañ Hag, añastu þad med besta Slag.
Og gief oss allum goodañ Dag.

Allt kriing oss þiñi Einga Gnott, uppa þad sofum vært og rott.
Og gief oss allum gooda Nott.

Vikt-

VIKU-SAUNGUR
D. JOHANNIS OLE-
ARII,

Ur þ iſku Mæli vtlagdur af
Sal. Mag. STEINI JONSSyni,
Biſkupi Hola-Stiftis.

Pſalmur a Suñudsgun.

Lon, Alfagurt Liods ofs byrtiſt braatt, etc.

HJtt Lof ſie Gudi nu i Dag, nij Vika gledur
Sen vorn Hag, nijtt i Dag ſkoop Gud Lijdum
Liods, Luf nijtt gaf Jeſus ollum ofs.

A þeſſum Deigi þad eg fiñ, þu reiſt af Dauda JEſu miñ, Riettlænd hooſſt eñ þeptir Kijf, Huggun mier gafſt og Eilijfa Lijf.

O þeñan ſæla Suñudag! Svo-mikid geingur ofs i Hag, JEſu þijn Mildiñ Giædſku-giorn, Giori ofs DRottiñs Oſka-Born.

Laat, miñ Gud, Ord þijn aaſiwdlig, Jñleida i Himna Sælu mig, laat mig i Helgun-liſa hier, Lof Eilijft ſidar ſæra þier.

Sie þier Gud Fadir ſungiñ Dijrd, Sie þier miñ JEſu Lofgiord ſkijrd, Sie þier Huggariñ Heilagt, Heidur med Vegſemd Eilijfri.

Pſalm-

Psalmur a Manudogum.

Ton, Ofan af Himnum hier kom eg, etc.

Yng DRottni Lofgiord Scala minu, sem Manudagsins Lioos hier skin, Himinkering a honum skoop, Herran sin Gud, sitt Traust og Hoop.

Til Himins upp hvad Himneskt er, til Himins leita Rett Christner, Fallvalt er pad sem fæst a Jord, Fast-Eignin vor er Himna-Dijrd.

O JEsu gief sin Anda mier, Ve a medan eg life hier, So minn til Himna hesest Vad, halldi eg hier fast med Trwar Hond.

Tunglsins Byrta misg brygdul er, bregdst Manar Lioos pitt alldrei mier, Heims pess forgeingur hverfullt Prial, a Himnum gled pu minna Sal.

Sie hier Gud Fader sungin Dijrd, Sie hier min JEsu Lofgiord skijrd, Sie hier Huggarin Heilagi, Heidur med Vegsemd Eilijfri.

Psalmur a Pridiudogum.

Ton, Eiru Gud Skapari, etc.

Joos Pridiudagsins hoomar nu, lofud sie Gud hijn Ast og Trw, O minn Sal, bu ei veigra skallt, piooni nu DRottni Hiartad allt.

Horfi eg a Handaverkin hijn, HErra Gud, skopud vegna minn, I Dag er Sior og eirnin Jord, af hier Krioossem og Bloomleg gierd.

Skoda

Skoda mijn Saal hvad Skiepnurnar, Vid Skaparañ eru Hlijdugar, Blooingadesi Jord, þa band hañ þad, Bodum hañs lijka giæt þu ad.

O JEsu hneig þu Hiartad mitt, J Helgun ad stunda Giedid þitt, So Glæpaña alldrei giæresi Þij, Gud miñ blessadur stioorna þvi.

JEsu miñ HErra þecke eg þig, Præl þiñ Tiwañ laat vera mig, þier vil eg alla Þioonkan tiæa, þa fæ eg Launeñ Himnum a.

Sie þier Gud Fader swngeñ Dijrd, Sie þier miñ JEsu Lofgiord skijd, Sie þier Huggareñ Heilage, Heidur med Vegsemd Eilijfre.

Psalmur a Midvikudogum.

Ton. Skaparin Stiarna Herra, etc.

Gvde sie Dijrd, sem giordi Liods, Og giefur eñ nija Byrtu ofs, Sool og Tungl Drottenn dijrstur stoop, J Dag med skijnande Stiarna-Hoop.

Sool og Tungl hefur sijna Tijd, Sool Riettlætisins sogur og blijd, Alldrei forlætur Aundu minn, Eilijf Myskunar Byrtañ þijn.

Nær Auguñ leingur Sool ei sia, Sool Riettlætisins lijs mier þa, Naadar-Liods þitt sem lioomar hier; til Liooss þess Eilijfa fylge mier.

Sie þier Gud Fader swngeñ Dijrd, Sie þier miñ JEsu Lofgiord skijrd, Sie þier Huggareñ Heilage, Heidur med Vegsemd Eilijfre.

Psalmur a Fimtudogum.

Ton. Hallt ofs Gud vid þitt, etc.

Ig med Faanadi Saala mijn, fætt Lof Gudi, er Myskun sijn, yfir þig jafnan wtbreider, Uppheldi og Blessan veitir þier.

Fiska og Fugla Frioðsaunin foostrar, mijn Saal, Lofsaung þessi er Guds Bodi er það skied og hans hid æfinta Dags-Verked.

Hiartad mitt gledur, Herra mín, Heilagasti Naatt-Verdur þín, I Dag sw Maaltijd Jnsett var, Oudu mínu til Luisgunar.

Aðeñan Dag er Uppstijgin, aftur til Himna JEsus mín, Fodurland Eilijst oss þar fan, a Guds Hægra Veg sett sie hañ.

Hiartanu mijnu af Himna-Troon, Hugsvalar æ þijn Fyrirboon, þegar að Andvarps Ordin mijn, Uppstijga JEsu mín til þijn.

Dijrd þijn mín JEsu Eilijf er, Eilijfa Dijrdbu tilbioost mier, Eftir það Stundleg Eymdin dvijn, upptaktu mig i Dijrd til þijn.

Sie þier Gud Fadir sungin Dijrd, Sie hier mín JEsu Lofgiord skijrd, Sie þier Huggarin Heilagi, Heidur með Vegsemd Eilijfri.

Psalmur a Fostudegum.

Ton, Minstu O Modur a mín Deyd, etc.

Agna, mijn Saala, Frelsi þijn, frelsud af Synd og Daudans Pijn, Epndan vegna Rottin dvo, Daudin hans Lifid oss tilbiod.

Adam Daudan inleiddi fyrst, a þessum Degi hañ skapadist, I Dag Guds Sonur de i a

Kross,

Kross, Dijrd Eilijfs Lijfs hañ keypti oss.

O JEsu fyrir þin æðstañ Deyd: er eg nu Frialls af hyorstins Reg, Hertogi Lijfsins Hlijfd er mijn; hvar er nu Dauði Magu þijn?

Mijn Sael, Frelij þier Gud Sdng, Gleypaña Prældoom laat þvi af, O mijn Frelsari uñ þy mier, Eilijfs Frelsis i Dijrd hia þier.

Sie þier Gud Fadir sungiñ Dijrd, Sie þier mijn JEsu Lofgiord skijrd, Sie þier Huggariñ Heilagi, Heidur med Vegsemd Eilijfri.

Psalmur a Laugardegum.

Ton-, Sañheilagt Lioos, Samjosn, etc.

SVijld er nu bwiñ Hiarta mijn, Hvijldisi DRottiñ af Verkum sijn, Hvijld mijn i Gudi alleina er, O DRottiñ hvijldu þig i mier.

I Dag miñ liwsi Lausnari, laatiñ hvijldisi i Grofiñi, Er þvi Hvijld miñi Þadu vijs, upp i Himneskri Paradijs.

Eftir Armædu Heimsins hier, Hvijld Eilijfa gief DRottiñ mier, laat mig i Roosemd lifa þar, og Looma Himneskrar Fagnadar.

Endt er þa giorvoll Eymd og Kijf, I Eilijfri Hvijld eg med þier biijf, gief Christnum Roo og Huggun hier, Himneska sijdañ Dijrd hia þier.

Sie þier Gud Fadir sungiñ Dijrd, Sie þier mijn JEsu Lofgiord skijrd, Sie þier Huggariñ Heilagi, Heidur med Vegsemd Eilijfri.
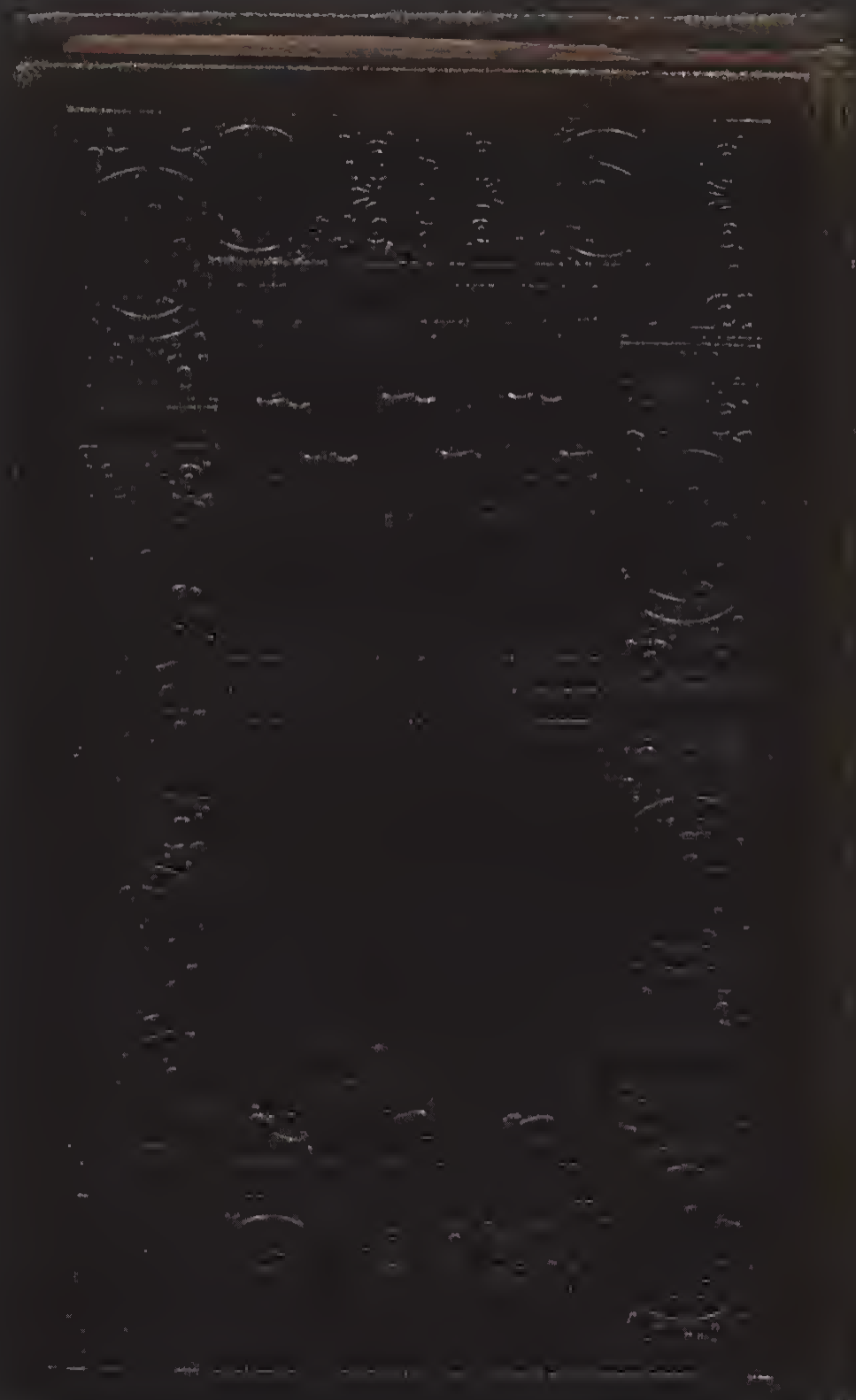
* * *
* * * * * *